

Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού - Αριθμός Ένα

Σπέρματα Αποκάλυψης: Αποκαλύπτοντας το Προφητικό Υφαντό από τις Παραβολές έως την Τελική Προειδοποίηση

Jeff Pippenger
2023-07-29

Οι Ηνωμένες Πολιτείες κατονομάζονται ρητώς στην Αγία Γραφή. Υπάρχουν αρκετά βιβλικά χωρία που προσδιορίζουν συγκεκριμένα τις Ηνωμένες Πολιτείες κατά το τέλος του κόσμου. Στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι το δεύτερο θηρίο, δηλαδή το δικέρατο θηρίο, που αναβαίνει από τη γη και απαγορεύει σε ολόκληρο τον κόσμο να αγοράζει ή να πωλεί—εκτός εάν έχει το χάραγμα του θηρίου.

Και εἶδον ἄλλο θηρίον ἀναβαῖνον ἐκ τῆς γῆς· καὶ εἶχεν δύο κέρατα ὅμοια μεῖς ἀρνίου, καὶ ἐλάλει ὡς δράκων. Καὶ ἐξασκεῖ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πρώτου θηρίου ἐνώπιόν του, καὶ κάμνει τὴν γῆν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ νὰ προσκυνήσωσι τὸ πρῶτον θηρίον, τοῦ ὁποῦ ἐθεραπεύθη ἡ πληγὴ τοῦ θανάτου. Καὶ ποιεῖ μεγάλα σημεῖα, ὥστε καὶ πῦρ νὰ κάμνη νὰ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὴν γῆν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, καὶ πλανᾷ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῶν σημείων ἐκείνων, τὰ ὅποια εἶχεν ἐξουσίαν νὰ κάμνη ἐνώπιον τοῦ θηρίου, λέγων πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς νὰ κατασκευάσωσιν εἰκόνα εἰς τὸ θηρίον, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν πληγὴν ἐκ μαχαίρας καὶ ἔζησε. Καὶ ἐδόθη εἰς αὐτὸν νὰ δώσῃ πνοὴν εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου, ὥστε ἡ εἰκὼν τοῦ θηρίου καὶ νὰ λαλήσῃ καὶ νὰ κάμνη ὅσοι δὲν προσκυνήσωσι τὴν εἰκόνα τοῦ θηρίου νὰ θανατωθῶσι. Καὶ κάμνει πάντα, μικροὺς καὶ μεγάλους, πλουσίους καὶ πτωχοὺς, ἐλευθέρους καὶ δούλους, νὰ λάβωσι χάραγμα ἐπὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν· καὶ ἵνα μηδεὶς δύναται νὰ ἀγοράσῃ ἢ νὰ πωλήσῃ, εἰ μὴ ὁ ἔχων τὸ χάραγμα, ἢ τὸ ὄνομα τοῦ θηρίου, ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Εδώ είναι η σοφία. Όποιος έχει νου, ας υπολογίσει τον αριθμό του θηρίου· διότι είναι αριθμός ανθρώπου· και ο αριθμός αυτού είναι εξακόσιοι εξήκοντα ἔξι. Αποκάλυψις 13:11–18.

Υπάρχουν επτά κύρια προφητικά χαρακτηριστικά στο παρόν χωρίο, τα οποία συνδέονται με το δίκερο θηρίο της γης. Ασκει την εξουσία του θηρίου που προηγήθηκε απ' αυτόν· κάνει όλους τους ανθρώπους του κόσμου να προσκυνήσουν το θηρίο που ήταν πριν απ' αυτόν· επιτελεί μεγάλα θαύματα, τα οποία βλέπουν όλοι οι άνθρωποι· πλανά ολόκληρο τον κόσμο και προστάζει τον κόσμο να κατασκευάσει μια εικόνα του θηρίου που ήταν πριν απ' αυτόν· δίνει πνοή στην εικόνα του θηρίου, και αυτή μιλά· εξαναγκάζει, με την ποινή του θανάτου, ολόκληρο τον κόσμο να προσκυνήσει την εικόνα του θηρίου· και εξαναγκάζει ολόκληρο τον κόσμο να λάβει το χάραγμα είτε στο μέτωπο είτε στο χέρι, και απαγορεύει την αγορά και την πώληση σε όσους δεν έχουν το χάραγμα, το όνομα ή τον αριθμό του θηρίου.

Το έργο της πλάνης που επιτελεί το θηρίο το οποίο «ανεβαίνει εκ της γης» στο εδάφιο ένδεκα είναι τόσο παραπλανητικό και ισχυρό, ώστε «πλανά τους κατοικούντας επί της γης». Ολόκληρος ο

κόσμος θα πλανηθεί από τις Ηνωμένες Πολιτείες. Δηλαδή, με εξαίρεση την εκκλησία του Θεού, ολόκληρος ο κόσμος πρόκειται να πλανηθεί ώστε να αποδεχθεί το χάραγμα του αντίχριστου. Τα προφητικά γεγονότα που προηγούνται αυτής της παγκόσμιας πλάνης βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη.

Υπάρχουν αφηγήσεις από την Αγία Γραφή που οι περισσότεροι άνθρωποι γνωρίζουν, έστω και μόνο επιφανειακά. Οι περισσότεροι έχουν ακούσει για τις αντιπαραθέσεις μεταξύ του Μωυσή και του Φαραώ, του Δανιήλ και του Ναβουχοδονόσορος ή του Ιησού και του Πιλάτου. Οι άνθρωποι γνωρίζουν αυτές τις βιβλικές αφηγήσεις σε διαφορετικά επίπεδα κατανόησης, αλλά δεν αναγνωρίζουν κατ' ανάγκη ότι η βιβλική προφητεία κατονομάζει άμεσα και πολύ συγκεκριμένα βασιλείς και βασίλεια. Αυτό ίσχυε ασφαλώς στην περίπτωση του Μωυσή, του Δανιήλ και του Χριστού. Η Αίγυπτος, η Βαβυλώνα και η Ρώμη κατονομάστηκαν όλες ρητά στη βιβλική προφητεία εκ των προτέρων της ιστορίας μέσα στην οποία εκπλήρωσαν τις προρρήσεις που αφορούσαν τα αντίστοιχα βασίλειά τους. Ο Θεός δεν αλλάζει ποτέ.

Διότι εγώ είμαι ο Κύριος, δεν μεταβάλλομαι· διά τούτο εσείς, υιοί του Ιακώβ, δεν αφανίσθητε. Μαλαχίας 3:6.

Ο Ιησούς Χριστός είναι ο ίδιος χθες και σήμερα και εις τους αιώνες. Εβραίους 13:8.

Το γεγονός ότι ο Θεός ουδέποτε μεταβάλλεται μάς επιτρέπει να εφαρμόσουμε κάποια απλή λογική στην εξέτασή μας του δίκερου θηρίου της γης της Αποκάλυψης δεκατρία. Εφόσον γνωρίζουμε ότι ο Θεός παρουσίασε προφητείες που προσδιόριζαν άμεσα τα βασίλεια της Αιγύπτου, της Βαβυλώνας και της Ρώμης, καθώς το καθένα αλληλεπιδρούσε με την εκκλησία του Θεού και την καταδίωκε, μπορούμε να θεμελιώσουμε ορισμένα δεδομένα σχετικά με το θηρίο της γης της Αποκάλυψης δεκατρία. Το θηρίο της γης, όπως και η Αίγυπτος, η Βαβυλώνα και η Ρώμη, θα προσδιορισθεί άμεσα στη βιβλική προφητεία πριν από την ιστορία στην οποία εκπληρώνεται η προφητεία σχετικά με εκείνο το έθνος. Λέγω ότι μπορούμε να θεμελιώσουμε αυτό το γεγονός βάσει ενός πολύ απλού αλλά σημαντικού βιβλικού κανόνα. Ο κανόνας αυτός προσδιορίζει ότι η αλήθεια θεμελιώνεται βάσει της μαρτυρίας δύο.

Με τη μαρτυρία δύο μαρτύρων ή τριών μαρτύρων θα θανατώνεται εκείνος που είναι άξιος θανάτου· με τη μαρτυρία όμως ενός μάρτυρα δεν θα θανατώνεται. Δευτερονόμιο 17:6.

Ουδέεις μάρτυς θέλει έγερθῆ κατά ἀνθρώπου διὰ οἰανδήποτε ἀδικίαν ἢ διὰ οἰανδήποτε ἁμαρτίαν, εἰς οἰανδήποτε ἁμαρτίαν ἂν ἔπραξε· ἐκ στόματος δύο μαρτύρων ἢ ἐκ στόματος τριῶν μαρτύρων θέλει βεβαιωθῆ τὸ πρᾶγμα. Δευτερονόμιον 19:15.

Αυτή είναι η τρίτη φορά που έρχομαι σε εσάς. Ἐκ στόματος δύο ἢ τριῶν μαρτύρων θέλει βεβαιωθῆ πᾶς λόγος. Β΄ Κορινθίους 13:1.

Κατὰ πρεσβυτέρου μὴ παραδέχου κατηγορίαν, εἰ μὴ ἐπὶ δύο ἢ τριῶν μαρτύρων. Α΄ Τιμοθέου 5:19.

Η βιβλική προφητεία προείπε την πτώση της αρχαίας Αιγύπτου, όταν ο Θεός αντιμετώπισε τον στασιαστικό Φαραώ της. Η βιβλική προφητεία προείπε την άνοδο και την πτώση της αρχαίας Βαβυλώνας, ενώ συγχρόνως αντιμετώπισε τους στασιαστικούς βασιλείς της Βαβυλώνας. Η βιβλική προφητεία προείπε την άνοδο και την πτώση της αυτοκρατορίας της ειδωλολατρικής

Ρώμης και προσδιόρισε και αντιμετώπισε τους διεφθαρμένους εκπροσώπους της. Η συνέπεια του αμετάβλητου χαρακτήρα του Θεού καταδεικνύει ότι το πλέον σημαντικό βασίλειο που μνημονεύεται στη βιβλική προφητεία —το θηρίο της γης της Αποκάλυψης δεκατρία— ασφαλώς και θα ταυτοποιηθεί από τη βιβλική προφητεία.

Όταν εκπληρωθεί η προφητεία του θηρίου της γης του δέκατου τρίτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, η εκκλησία του Θεού θα βρεθεί σε αντιπαράθεση με την πολιτική και θρησκευτική ηγεσία του θηρίου της γης, όπως αυτό απεικονίζεται προφητικά από τον Μωσή, τον Δανιήλ και τον Χριστό. Ο προφητικός ρόλος των Ηνωμένων Πολιτειών κατά το τέλος του κόσμου αποτελεί πρωτεύον θέμα της βιβλικής προφητείας. Καθώς θα αναπτύσσουμε τα βιβλικά στοιχεία που προσδιορίζουν τον ρόλο των Ηνωμένων Πολιτειών στη βιβλική προφητεία, θα χρησιμοποιούμε κανόνες που βρίσκονται μέσα στην ίδια τη Βίβλο, διότι ο Λόγος του Θεού δεν έχει ανάγκη από ανθρώπινο ορισμό. Στον αρχαίο Ισραήλ δόθηκαν τελετουργικοί κανόνες, κανόνες υγείας, οι δέκα ηθικοί κανόνες, κανόνες για τη γεωργία, και ούτω καθεξής. Ο Θεός είναι Θεός τάξεως.

Πάντα ας γίνονται ευσημόνως και κατά τάξιν. 1 Κορινθίους 14:40.

Η βιβλική μαρτυρία δεν παρέχει καμία ένδειξη που να υποδηλώνει ότι κάποιος θα ευλογηθεί απλώς και μόνο επειδή αγνοεί τους κανόνες που δόθηκαν από τον Θεό. Ποιος μπορεί να αναμένει ότι θα ευλογηθεί, αν αγνοεί τους κανόνες της προφητικής ερμηνείας που θεσπίστηκαν μέσα στην Αγία Γραφή και από αυτήν, με σκοπό τη μελέτη της προφητείας;

Ἐλθετε τώρα, καὶ ἄς διαλεχθῶμεν μαζί, λέγει ὁ Κύριος· καὶ ἐὰν αἱ ἁμαρτίαι σας ἦναι ὡς κόκκινον, θὰ γίνωσι λευκαὶ ὡς χιών· καὶ ἐὰν ἦναι ἐρυθραὶ ὡς πορφύρα, θὰ γίνωσιν ὡς ἔριον.
Ἡσαΐας 1:18.

Καθώς εφαρμόζουμε τους βιβλικούς κανόνες, θα επιτρέψουμε στην ίδια τη Βίβλο να καθορίσει και να επικυρώσει αν οι κανόνες είναι γνήσιοι ή ψευδείς. Όπως συμβαίνει με όλους τους διάφορους κανόνες του Θεού, υπάρχει πάντοτε ένα σατανικό πλαστό αντίγραφο των κανόνων. Είναι, επομένως, αναγκαίο, όταν ένας κανόνας χρησιμοποιείται για να θεμελιώσει μια αλήθεια, να δοκιμάζονται τόσο η αλήθεια που προσδιορίστηκε όσο και ο κανόνας που χρησιμοποιήθηκε.

Αγαπητοί, μη πιστεύετε εις κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι εκ του Θεού· διότι πολλοί ψευδοπροφήται έχουν εξέλθει εις τον κόσμον. 1 Ιωάννου 4:1.

Ένας ακόμη σκοπός, πέρα από τον προσδιορισμό του προφητικού ρόλου των Ηνωμένων Πολιτειών σε αυτή τη μελέτη, είναι να εντοπιστεί το μυστικό μήνυμα από το βιβλίο της Αποκάλυψης, το οποίο ο Ιησούς έκρυψε μέχρι αυτήν ακριβώς τη γενεά.

Τὰ κρυπτὰ ἀνήκουσιν εἰς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν· τὰ δὲ ἀποκεκαλυμμένα εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, διὰ τὸ ἐκτελεῶμεν πάντας τοὺς λόγους τοῦ νόμου τούτου.
Δευτερονόμιον 29:29.

Τα αποκεκαλυμμένα προφητικά μυστικά του Θεού έχουν ως σκοπό να καταστήσουν εκείνους που λαμβάνουν το μυστικό ικανούς να τηρούν τον νόμο Του. Οι άνθρωποι μπορούν να τηρούν τον νόμο Του μόνον εάν αυτός είναι γραμμένος στην καρδιά τους. Το μυστικό που αποσφραγίζεται

στο βιβλίο της Αποκάλυψης αποτελεί μέρος της διαδικασίας κατά την οποία το Άγιο Πνεύμα γράφει τον νόμο του Θεού στα ενδόμυχα μέρη και στις καρδιές μας. Το μυστικό που ανοίγεται στον λαό του Θεού, όταν και εφόσον γίνεται δεκτό διά της πίστεως, εγκαθιδρύει τη νέα διαθήκη.

Ίδου, ἔρχονται ἡμέραι, λέγει Κύριος, καθ' ἧς θὰ συνάψω νέαν διαθήκην με τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ με τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα· οὐχὶ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν ἔκαμα με τοὺς πατέρας αὐτῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ καθ' ἣν τοὺς ἔλαβον ἀπὸ τῆς χειρὸς διὰ νὰ τοὺς ἐξαγάγω ἐκ γῆς Αἰγύπτου· τὴν διαθήκην μου, τὴν ὁποίαν αὐτοὶ παρέβησαν, καίτοι ἐγὼ ἤμην σύζυγος αὐτῶν, λέγει Κύριος· ἀλλ' αὕτη θὰ εἶναι ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν θὰ συνάψω με τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ· μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, λέγει Κύριος, θὰ θέσω τὸν νόμον μου εἰς τὰ ἐνδόμυχά των καὶ θὰ τὸν γράψω ἐπὶ τῶν καρδιῶν αὐτῶν· καὶ θὰ εἶμαι Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ θὰ εἶναι λαὸς μου. Ἱερεμίας 31:31–33.

«Στις ἐσχάτες ἡμέρες της ιστορίας αυτής της γης, η διαθήκη του Θεού με τον λαό Του που τηρεί τις εντολές Του πρόκειται να ανανεωθεί.» Review and Herald, 26 Φεβρουαρίου 1914.

Αποκάλυψις 1:1–3 Το Τελικό Προειδοποιητικό Μήνυμα:

Αποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεός, διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ ἐκεῖνα ἃ πρέπει ταχέως νὰ συμβῶσι· καὶ ἀποστείλας αὐτὴν ἐσήμανεν διὰ τοῦ ἀγγέλου αὐτοῦ πρὸς τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰωάννην· ὅστις ἔμαρτύρησε περὶ τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ περὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ πάντων ὅσα εἶδε. Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας ταύτης, καὶ φυλάττοντες τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ· διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς. Ἀποκάλυψις 1:1–3.

Τα τρία πρώτα εδάφια του πρώτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης δηλώνουν ότι η «Αποκάλυψη του Ἰησοῦ Χριστοῦ» είναι το τελικό μήνυμα προς την ανθρωπότητα. Είναι σαφώς ένα μήνυμα, διότι η «Αποκάλυψη του Ἰησοῦ Χριστοῦ» δόθηκε σ' Αὐτόν ἀπὸ τὸν Οὐράνιο Πατέρα, για να δείξει στους δούλους Του εκείνα που «πρέπει να γίνουν εν τάχει».

Μας καλούν να λάβουμε υπ' ὄψιν ότι το «Άγιο Πνεύμα έχει διαμορφώσει κατά τέτοιον τρόπο τα πράγματα, τόσο κατά τη δοσοληψία της προφητείας» όσο και «στα γεγονότα που απεικονίζονται».

«Το Άγιο Πνεύμα έχει διευθετήσει τα πράγματα κατά τέτοιον τρόπο, τόσο κατά τη δόση της προφητείας όσο και στα γεγονότα που απεικονίζονται, ώστε να διδάξει ότι ο άνθρωπος παράγοντας πρέπει να παραμένει εκτός οράσεως, κεκρυμμένος εν Χριστώ, και ότι ο Κύριος Θεός του ουρανού και ο νόμος Του πρέπει να υψωθούν. Διαβάστε το βιβλίο του Δανιήλ. Ανακαλέστε, σημείο προς σημείο, την ιστορία των βασιλείων που εκεί παρουσιάζονται.» Testimonies to Ministers, 112.

Τα «γεγονότα που απεικονίζονται» καθώς και η «δόση της προφητείας» στους τρεις πρώτους στίχους του πρώτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης απεικονίζουν συγκεκριμένα τη βήμα προς βήμα διαδικασία με την οποία ο Θεός επικοινωνεί με τους ανθρώπους, και επίσης προσδιορίζουν ότι το μήνυμα που μεταδίδεται ονομάζεται «Αποκάλυψη του Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Τότε ο Ἰησοῦς Χριστός ἐπράξε δύο πράγματα με το μήνυμα που ἔλαβε ἀπὸ τὸν Θεό. Το ἀπέστειλε διὰ τοῦ ἀγγέλου τοῦ και ἐπίσης το ἐσήμανε διὰ τοῦ ἀγγέλου ἐκείνου. Ἐπειτα ὁ ἀγγέλός τοῦ

μετέφερε το μήνυμα στον προφήτη Ιωάννη, ο οποίος το κατέγραψε και το απέστειλε στις εκκλησίες για εσάς και για εμένα. Οι τρεις πρώτοι στίχοι «διαμορφώθηκαν» κατά τέτοιον τρόπο από «το Άγιο Πνεύμα», ώστε να δοθεί έμφαση τόσο στο «μήνυμα» όσο και στη «διαδικασία της επικοινωνίας» που περιλαμβάνόταν στη μετάδοση του μηνύματος.

Τα τρία εδάφια που εξετάζουμε παρουσιάζουν το τελικό μήνυμα προς την ανθρωπότητα, αλλά όχι απλώς το τελικό μήνυμα· το σπουδαιότερο είναι ότι τα τρία αυτά εδάφια αντιπροσωπεύουν το τελικό μήνυμα «προειδοποίησης» προς τον πλανήτη γη. Ο χαρακτήρας της «προειδοποίησης» του μηνύματος καθίσταται εμφανής όταν μια τάξη προσώπων προσδιορίζεται ως «μακαρία» επειδή ανέγνωσε, άκουσε και ετήρησε «όσα είναι γεγραμμένα εν αυτή». Υπάρχει μια τάξη προσώπων που δεν θα αναγνώσει ούτε θα ακούσει μια προειδοποίηση η οποία παρουσιάζεται ως «η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού». Είναι αδύνατον να είναι μακαρία. Είναι προφανές ότι, εάν υπάρχει μια τάξη που είναι μακαρία επειδή αναγιγνώσκει, ακούει και τηρεί όσα είναι γεγραμμένα, τότε υπάρχει και μια τάξη που δεν είναι μακαρία. Θα αναγνώσει, θα ακούσει και θα τηρήσει ένας άνθρωπος το μήνυμα της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού; Εάν ναι, θα είναι μακάριος· εάν όχι, θα είναι καταραμένος.

«Λέγει ο προφήτης: “Μακάριος εκείνος που αναγιγνώσκει” — υπάρχουν εκείνοι που δεν θα αναγνώσουν· η ευλογία δεν είναι γι’ αυτούς. “Και εκείνοι που ακούν” — υπάρχουν επίσης μερικοί που αρνούνται να ακούσουν οτιδήποτε σχετικά με τις προφητείες· η ευλογία δεν είναι γι’ αυτή την τάξη. “Και τηρούν όσα είναι γεγραμμένα εν αυτή” — πολλοί αρνούνται να προσέξουν τις προειδοποιήσεις και τις οδηγίες που περιέχονται στην Αποκάλυψη· κανείς από αυτούς δεν μπορεί να διεκδικήσει την υποσχεμένη ευλογία. Όλοι όσοι χλευάζουν τα θέματα της προφητείας και περιγελούν τα σύμβολα που εδώ δίδονται με τόση επισιμότητα, όλοι όσοι αρνούνται να μεταρρυθμίσουν τη ζωή τους και να προετοιμασθούν για την έλευση του Υιού του ανθρώπου, θα μείνουν χωρίς ευλογία.» The Great Controversy, 341.

Η έκφραση «ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον» στο τρίτο εδάφιο δηλώνει ότι υπάρχει ένας συγκεκριμένος καιρός κατά τον οποίο το τελευταίο προειδοποιητικό μήνυμα φθάνει στην ιστορία. «Ὁ καιρὸς» —(έναν συγκεκριμένο καιρὸς)— «εἶναι πλησίον». Ένας συγκεκριμένος καιρὸς πρόκειται να φθάσει, διότι εἶναι πλησίον, και ο λαὸς του Θεοῦ (τον οποίο αντιπροσωπεύει ο Ιωάννης) κατανοεῖ το μήνυμα πριν φθάσει ο «καιρὸς». Ο Ιωάννης ἔγραψε το βιβλίο της Αποκαλύψεως περίπου στα τέλη του πρώτου αἰώνα, ὅμως αυτά τα εδάφια προσδιορίζουν ὅτι θα υπάρξει ἕνα σημεῖο στην ιστορία, πολὺ μετὰ το ἔτος 100, κατά το οποίο θα διακηρυχθεῖ το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα. Ὄταν αὐτὸς ο «καιρὸς» «εἶναι» «πλησίον», το μήνυμα που προσδιορίζει τα «ὅσα πρέπει να γίνουν συντόμως» θα ἀποκαλυφθεῖ στους δούλους του Θεοῦ.

Σε αὐτή τη σειρά ἀρθρῶν, ἡ Βίβλος και τα συγγράμματα της Ellen White θα χρησιμοποιηθοῦν ὡς αὐθεντία για να στηρίξουν την ἐρμηνεία των βιβλικῶν περικοπῶν που παραθέτουμε.

Θα αναφερθοῦμε ἐπίσης στους κανόνες της προφητικῆς ἐρμηνείας που συγκέντρωσε ο William Miller και στους κανόνες που προσδιορίζονται στη συλλογή με τίτλο Prophetic Keys. Θα χρησιμοποιήσουμε ἐπίσης την προφητικὴ μελέτη που ονομάζεται Habakkuk’s Tables.

Δεν προτιθέμεθα να ορίσουμε κάθε κανόνα που χρησιμοποιούμε. Χάριν συντομίας, θα παραπέμπουμε απλώς στη συλλογή Prophetic Keys για όποιον επιθυμεί να διαβάσει μια λεπτομερέστερη τεκμηρίωση του κανόνα. Με τη σειρά Habakkuk's Tables, σκοπεύουμε να υποδείξουμε ορισμένες παρουσιάσεις, στις οποίες ένα θέμα το οποίο θα θίξουμε εν συντομία αναπτύσσεται σε μεγαλύτερο βάθος.

Καθώς προχωρούμε στη μελέτη του βιβλίου της Αποκάλυψης, ενθαρρύνουμε τη δημόσια ανταπόκριση, αλλά θα ανταποκρινόμαστε μόνο σε παρεμβάσεις που συμβάλλουν στη συνεχιζόμενη μελέτη. Το εύρος της συζήτησής μας θα περιλαμβάνει την τρέχουσα σειρά παρουσιάσεων, τους προφητικούς κανόνες που εφαρμόζουμε και τις πληροφορίες που βρίσκονται στους Πίνακες του Αββακούμ.

Η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού, την οποίαν έδωκεν εις αυτόν ο Θεός, διά να δείξη εις τους δούλους αυτού όσα πρέπει να γείνωσι ταχέως· και απέστειλε και εφανέρωσεν αυτήν διά του αγγέλου αυτού προς τον δούλον αυτού Ιωάννην· όστις εμαρτύρησε τον λόγον του Θεού, και την μαρτυρίαν του Ιησού Χριστού, και όσα είδε. Μακάριος ο αναγινώσκων, και οι ακούοντες τους λόγους της προφητείας, και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτή· διότι ο καιρός είναι πλησίον. Αποκάλυψις 1:1-3.

Η ελληνική λέξη που μεταφράζεται ως «εσήμανεν» σημαίνει «υπέδειξε». Έστειλε το μήνυμα μέσω του «αγγέλου αυτού» και το υπέδειξε μέσω του «αγγέλου αυτού». Ο «άγγελος αυτού» είναι ο Γαβριήλ.

«Τα λόγια του αγγέλου, “Εγώ είμαι ο Γαβριήλ, ο οποίος παρίσταμαι ενώπιον του Θεού”, δείχνουν ότι κατέχει θέση υψηλής τιμής στις ουράνιες αυλές. Όταν ήλθε με μήνυμα προς τον Δανιήλ, είπε: “Και δεν υπάρχει ουδείς που να με υποστηρίζει σε αυτά, παρά ο Μιχαήλ [Χριστός], ο άρχοντάς σας.” Δανιήλ 10:21. Για τον Γαβριήλ ο Σωτήρας μιλεί στην Αποκάλυψη, λέγοντας ότι “Απέστειλε και εσήμανε αυτά διά του αγγέλου Αυτού προς τον δούλο Αυτού Ιωάννην.” Αποκάλυψη 1:1.» Η Ζωή του Ιησού, 99.

Ο άγγελος Γαβριήλ αποστέλλεται με το μήνυμα, και ο άγγελος Γαβριήλ επίσης αντιπροσωπεύει το μήνυμα. Όταν η ανθρωπότητα φθάνει στο σημείο της ιστορίας όπου «ο καιρός είναι πλησίον» για να κηρυχθεί το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα, εκείνο το τελικό μήνυμα παριστάνεται από έναν άγγελο. Στο βιβλίο της Αποκάλυψης τα «μηνύματα» συχνά παριστάνονται ως άγγελοι, και βεβαίως η ελληνική λέξη που μεταφράζεται ως «άγγελος» στην Αποκάλυψη σημαίνει αγγελιοφόρος.

Κάθε αποκάλυψη της αλήθειας του Θεού που έχει φθάσει στην ιστορία είναι ασφαλώς αποκάλυψη του Ιησού Χριστού, αλλά η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού στο πρώτο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως αποτελεί την τελική προειδοποίηση προς την ανθρωπότητα και λαμβάνει χώρα σε μια συγκεκριμένη στιγμή, η οποία παρίσταται ως «καιρός». Υπάρχει ένα ακόμη χωρίο στο βιβλίο της Αποκαλύψεως όπου ο Ιωάννης αναφέρει ότι «ο καιρός είναι εγγύς». Εκείνο το άλλο χωρίο παρέχει δεύτερη μαρτυρία, για να δοκιμασθούν οι αρχικοί ισχυρισμοί που έχω διατυπώσει σχετικά με τα εδάφια ένα έως τρία.

Και μου είπε: Οὗτοι οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς τῶν ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ διὰ νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ τὰ ὅσα πρέπει νὰ γίνωσι ταχέως. Ἴδου, ἔρχομαι ταχέως· μακάριος ὁ φυλάττων τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου.

Και ἐγώ, ὁ Ἰωάννης, εἶδα ταῦτα καὶ ἤκουσα αὐτά. Καὶ ἀφοῦ ἤκουσα καὶ εἶδα, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω εμπρὸς στα πόδια τοῦ ἀγγέλου ποῦ μου ἔδειξε αὐτά τα πράγματα.

Καὶ λέγει μοι· Πρόσεχε, μὴ κάμῃς τοῦτο· διότι εἶμαι σύνδουλός σου, καὶ τῶν ἀδελφῶν σου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τηρούντων τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου τούτου· τὸν Θεὸν προσκύνησον.

Και μου λέγει· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς. Ὅστις ἀδικεῖ, ἀς ἀδικήσῃ ἔτι· καὶ ὅστις εἶναι μεμιασμένος, ἀς μολυνθῇ ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, ἀς γίνῃ δίκαιος ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἀς ἁγιασθῇ ἔτι. Ἀποκάλυψις 22:6–11.

Στο τέλος τοῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως βρίσκουμε τὸ ἴδιο θέμα ὅπως καὶ στὴν ἀρχὴ τῆς Ἀποκαλύψεως. Ἡ διαδικασία τῆς ἐπικοινωνίας καὶ τὸ μήνυμα μνημονεύονται ἐκ νέου, ὅταν «ὁ Κύριος ὁ Θεός» «ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ δεῖξαι τοῖς δούλοις αὐτοῦ ἃ δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει». Καὶ ἀμέσως μόλις στους δούλους δειχθεῖ τὸ μήνυμα ποῦ προσδιορίζει τα «ὅσα πρέπει νὰ γίνωσι ταχέως», ὁ Χριστὸς ἀναγγέλλει ὅτι ἔρχεται ταχέως. Αὐτὸ εἶναι τὸ μήνυμα ποῦ προηγείται τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπομένως εἶναι τὸ τελικὸ προειδοποιητικὸ μήνυμα—τὸ ἴδιο ἀκριβῶς μήνυμα ποῦ παριστάνεται ὡς «Ἀποκάλυψις Ἰησοῦ Χριστοῦ» στὸ πρῶτο ἐδάφιο τοῦ πρώτου κεφαλαίου. Ἡ εὐλογία ποῦ ὑπόσχεται στα τρία πρῶτα ἐδάφια τῆς Ἀποκαλύψεως ἐπαναλαμβάνεται με τὴ δήλωση: «μακάριος ὁ τηρῶν τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου».

Στα ἐδάφια αὐτὰ βρίσκουμε μιὰ ἀνάπτυξη τῆς διαδικασίας τῆς ἐπικοινωνίας ποῦ ἐκτέθηκε στὸ πρῶτο κεφάλαιο, διότι βλέπουμε ὅτι, ἀφοῦ ὁ Γαβριὴλ παραδίδει τὸ μήνυμα στὸν Ἰωάννη, ὁ Ἰωάννης κατακλύζεται τόσο πολὺ ἀπὸ τὸ μήνυμα, ὥστε ἐπιζητεῖ νὰ προσκυνήσῃ τὸν Γαβριήλ, ὁ ὁποῖός τότε χρησιμοποιοῖ τὴν παρεξήγηση τοῦ Ἰωάννη γιὰ νὰ καταδείξῃ ὅτι οἱ ἐπουράνιοι ἄγγελοι, οἱ ἐπίγειοι προφῆτες καὶ ὅλοι ὅσοι τηροῦν τοὺς λόγους τοῦ μηνύματος εἶναι «σύνδουλοι», οἱ ὁποῖοι οφείλουν νὰ προσκυνοῦν τὸν Θεό-Δημιουργό καὶ ὄχι τὴ δημιουργία τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὰ τα ἐδάφια περιγράφουν τὰ ἴδια γεγονότα καὶ τὸ ἴδιο μήνυμα ποῦ ἐξετάζουμε στὸ πρῶτο κεφάλαιο. Ἐπαναλαμβάνουν τοὺς πιστοὺς καὶ ἀληθινούς λόγους ποῦ δείχνουν στους δούλους τοῦ Θεοῦ ὅσα πρέπει σύντομα νὰ γίνωσι. Τὸ μήνυμα τίθεται καὶ πάλι μέσα στὸ πλαίσιο τῆς διαδικασίας ἐπικοινωνίας μεταξύ τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν δούλων Του. Στὸ εἰκοστό δεύτερο κεφάλαιο βρίσκουμε περισσότερες ἀποδείξεις ὅτι τὸ μήνυμα εἶναι τὸ τελικὸ προειδοποιητικὸ μήνυμα, διότι ὁ «καιρός» ποῦ εἶναι «ἐγγύς» σημειώνεται ὅτι λαμβάνει χώρα ἀκριβῶς πρὶν κλείσει ὁ καιρὸς τῆς δοκιμασίας τοῦ ἀνθρώπου, διότι ἡ διακήρυξη ὅτι «ὁ ἀδικῶν, ἀδικησάτω ἔτι· καὶ ὁ ῥυπαρὸς, ῥυπανθήτω ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, δικαιοσύνην ποιησάτω ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἁγιασθήτω ἔτι», σηματοδοτεῖ τὸ κλείσιμο τῆς δοκιμασίας, σηματοδοτώντας τὴν ἐναρξὴ τῶν ἐπτά τελευταίων πληγῶν, οἱ ὁποῖες με τὴ σειρά τοὺς ολοκληρώνονται με τὴ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

«Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν θὰ ἐγερθῇ ὁ Μιχαὴλ, ὁ μέγας Ἄρχων, ὁ ἰστάμενος ὑπὲρ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου· καὶ θὰ εἶναι καιρὸς θλίψεως, ὁποῖος δὲν ἔγινε ἀφ' ὅτου ὑπῆρξε ἔθνος μέχρι

ἐκείνου τοῦ καιροῦ· καὶ κατ’ ἐκείνον τὸν καιρὸν ὁ λαὸς σου θὰ σωθῆ, πᾶς ὅστις βρεθῆ
γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ.» Δανιήλ 12:1.

«Όταν το μήνυμα του τρίτου αγγέλου ολοκληρωθεί, το έλεος δεν μεσιτεύει πλέον υπέρ των
ἐνόχων κατοίκων της γης. Ο λαός του Θεού έχει επιτελέσει το έργο του. Έχει λάβει «την
ὀψιμη βροχή», «την αναζωογόνηση από την παρουσία του Κυρίου», και είναι
προετοιμασμένος για τη δοκιμαστική ώρα που βρίσκεται εμπρός του. Άγγελοι σπεύδουν εδώ
και εκεί στον ουρανό. Ένας άγγελος που επιστρέφει από τη γη αναγγέλλει ότι το έργο του έχει
τελειώσει· η τελική δοκιμασία έχει επέλθει στον κόσμο, και όλοι όσοι απέδειξαν τον εαυτό
τους πιστό στις θείες εντολές έχουν λάβει «τη σφραγίδα του ζώντος Θεού». Τότε ο Ιησούς
παύει τη μεσιτεία Του στο άνω αγιαστήριο. Υψώνει τα χέρια Του και με δυνατή φωνή λέγει:
«Ετελέσθη·» και όλο το αγγελικό στράτευμα αποθέτει τα στέμματά του, καθώς Εκείνος
απευθύνει τη σοβαρή αναγγελία: «Όποιος είναι άδικος, ας είναι ακόμη άδικος· και όποιος
είναι μολυσμένος, ας μολυνθεί ακόμη· και όποιος είναι δίκαιος, ας δικαιωθεί ακόμη· και
όποιος είναι άγιος, ας αγιασθεί ακόμη». Αποκάλυψη 22:11. Κάθε περίπτωση έχει κριθεί για
ζωή ή θάνατο». Η Μεγάλη Διαμάχη, 613.

Στην αρχή του βιβλίου της Αποκαλύψεως και στο τέλος του βιβλίου της Αποκαλύψεως
παρουσιάζεται η ίδια ιστορία. Ο συνδυασμός των δύο περικλοπών μάς επιτρέπει να κατανοήσουμε
ότι η «Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού» είναι το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα προς την
ανθρωπότητα πριν από τη Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Το μήνυμα παριστάνεται συμβολικά
από έναν άγγελο που φθάνει ακριβώς πριν από τη λήξη του χρόνου χάριτος. Το μήνυμα διαιρεί την
ανθρωπότητα σε δύο τάξεις, ανάλογα με το αν διαβάζουν, ακούν και τηρούν το μήνυμα που
αποσφραγίζεται όταν «ο καιρός είναι εγγύς»,—λίγο πριν λήξει ο χρόνος χάριτος.

«Καθώς πλησιάζουμε στο τέλος της ιστορίας αυτού του κόσμου, οι προφητείες που
σχετίζονται με τις έσχατες ημέρες απαιτούν ιδιαίτερος τη μελέτη μας. Το τελευταίο βιβλίο της
Καινής Διαθήκης είναι πλήρες αληθειών που έχουμε ανάγκη να κατανοήσουμε. Ο Σατανάς
έχει τυφλώσει τη διάνοια πολλών, ώστε να έχουν ευχαρίστως δεχθεί κάθε πρόφαση για να μη
καταστήσουν την Αποκάλυψη αντικείμενο της μελέτης τους.»

«Το βιβλίο της Αποκαλύψεως, σε συνάφεια με το βιβλίο του Δανιήλ, απαιτεί προσεκτική
μελέτη. Κάθε θεοφοβούμενος διδάσκαλος ας εξετάσει πώς να κατανοήσει και να παρουσιάσει
με τον σαφέστερο τρόπο το Ευαγγέλιο το οποίο ο Σωτήρας μας ήλθε αυτοπροσώπως να
γνωστοποιήσει στον δούλο Του Ιωάννη,—“Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν έδωκεν
εις αυτόν ο Θεός, διά να δείξη εις τους δούλους αυτού όσα πρέπει να γείνωσι ταχέως”. Κανείς
δεν πρέπει να αποθαρρύνεται κατά τη μελέτη της Αποκαλύψεως εξαιτίας των φαινομενικά
μυστικιστικών συμβόλων της. “Εάν δε τις από σας ήναι ελλιπής σοφίας, ας ζητή παρά του
Θεού, όστις δίδει εις πάντας απλώς και δεν ονειδίζει”. “Μακάριος ο αναγινώσκων και οι
ακούοντες τους λόγους της προφητείας και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτή· διότι ο
καιρός είναι πλησίον”. Οφείλομε να κηρύξωμε στον κόσμο τις μεγάλες και επίσημες αλήθειες
που περιέχονται στο βιβλίο της Αποκαλύψεως. Στα ίδια τα σχέδια και τις αρχές της εκκλησίας
του Θεού πρέπει να εισέλθουν αυτές οι αλήθειες. Πρέπει να υπάρξει στενότερη και
επιμελέστερη μελέτη αυτού του βιβλίου, ειλικρινέστερη παρουσίαση των αληθειών που
περιέχει, αληθειών οι οποίες αφορούν όλους όσοι ζουν σε αυτές τις έσχατες ημέρες. Όλοι όσοι

ετοιμάζονται να συναντήσουν τον Κύριό τους πρέπει να καταστήσουν αυτό το βιβλίο αντικείμενο επιμελούς μελέτης και προσευχής. Είναι ακριβώς αυτό που δηλώνει το όνομά του,—μια αποκάλυψη των σπουδαιότερων γεγονότων που πρόκειται να λάβουν χώρα στις τελευταίες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης. Ο Ιωάννης, εξαιτίας της πιστής εμπιστοσύνης του στον λόγο του Θεού και στη μαρτυρία του Χριστού, εξορίστηκε στη νήσο Πάτμο. Αλλά η εξορία του δεν τον χώρισε από τον Χριστό. Ο Κύριος επισκέφθηκε τον πιστό δούλο Του στην εξορία του και του έδωσε οδηγία σχετικά με όσα επρόκειτο να έλθουν επάνω στον κόσμο.»

«Αυτή η νουθεσία είναι υψίστης σημασίας για εμάς· διότι ζούμε στις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης. Σύντομα θα εισέλθουμε στην εκπλήρωση των γεγονότων που ο Χριστός έδειξε στον Ιωάννη ότι επρόκειτο να λάβουν χώρα. Καθώς οι αγγελιοφόροι του Κυρίου παρουσιάζουν αυτές τις επίσημες αλήθειες, πρέπει να συνειδητοποιούν ότι διαχειρίζονται θέματα αιώνιου ενδιαφέροντος, και οφείλουν να ζητούν το βάπτισμα του Αγίου Πνεύματος, ώστε να λαλούν, όχι τα δικά τους λόγια, αλλά τα λόγια που τους δίδονται από τον Θεό.»

«Το βιβλίο της Αποκάλυψης πρέπει να ανοιχθεί στον λαό. Πολλοί έχουν διδαχθεί ότι είναι σφραγισμένο βιβλίο, αλλά είναι σφραγισμένο μόνο για εκείνους που απορρίπτουν την αλήθεια και το φως. Οι αλήθειες που περιέχει πρέπει να διακηρυχθούν, ώστε οι άνθρωποι να έχουν την ευκαιρία να προετοιμαστούν για τα γεγονότα που τόσο σύντομα πρόκειται να λάβουν χώρα. Το Μήνυμα του Τρίτου Αγγέλου πρέπει να παρουσιαστεί ως η μόνη ελπίδα για τη σωτηρία ενός κόσμου που χάνεται.»

«Οι κίνδυνοι των εσχάτων ημερών είναι επάνω μας, και στο έργο μας οφείλουμε να προειδοποιήσουμε τον λαό για τον κίνδυνο στον οποίο βρίσκεται. Ας μη μείνουν αθίκτες οι επίσημες σκηνές που η προφητεία έχει αποκαλύψει ότι πρόκειται σύντομα να λάβουν χώρα. Είμαστε αγγελιοφόροι του Θεού, και δεν έχουμε καιρό για χάσιμο. Όσοι θα ήθελαν να είναι συνεργοί με τον Κύριό μας Ιησού Χριστό θα δείξουν βαθύ ενδιαφέρον για τις αλήθειες που βρίσκονται στο βιβλίο αυτό. Με πένα και με φωνή θα αγωνιστούν να καταστήσουν σαφή τα θαυμαστά πράγματα τα οποία ο Χριστός ήλθε από τον ουρανό να αποκαλύψει.» Signs of the Times, 4 Ιουλίου, 1906.

Πριν από περισσότερα από εκατό χρόνια, το 1906, πληροφορηθήκαμε ότι σύντομα «θα εισέλθουμε στην εκπλήρωση των γεγονότων τα οποία ο Χριστός έδειξε στον Ιωάννη ότι επρόκειτο να συμβούν». Το μήνυμα ήταν ακόμη σφραγισμένο το 1906. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι το μήνυμα της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού ανοίγεται στον λαό του Θεού ακριβώς πριν λάβουν χώρα τα γεγονότα. Μας λέγεται ότι το βιβλίο της Αποκάλυψης «είναι ακριβώς αυτό που δηλώνει το όνομά του,—μια αποκάλυψη των σπουδαιότερων γεγονότων που πρόκειται να λάβουν χώρα στις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης».

Αποκαλύπτονται, ώστε ο λαός του Θεού να μπορέσει να δώσει την προειδοποίηση, για να έχουν εκείνοι που ακούν την προειδοποίηση «μια ευκαιρία να προετοιμαστούν για τα γεγονότα τα οποία πολύ σύντομα πρόκειται να λάβουν χώρα». Αξίζει να σημειωθεί (διότι ο Ιωάννης αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού στην ιστορική περίοδο κατά την οποία το μήνυμα πρόκειται να κηρυχθεί), ότι ο Ιωάννης προσδιορίζει τα δύο ζητήματα εξαιτίας των οποίων υφίστατο διωγμό. Ήταν «εξαιτίας της

πιστής εμπιστοσύνης του στον λόγο του Θεού και στη μαρτυρία του Χριστού», που «εξορίστηκε στη νήσο Πάτμο». Εξορίστηκε επειδή αποδεχόταν τόσο τη Βίβλο όσο και το Πνεύμα της Προφητείας, το οποίο είναι η «μαρτυρία του Ιησού».

Και έπεσα στα πόδια του για να τον προσκυνήσω. Και μου λέγει, Πρόσεχε, μη το κάνεις· εγώ είμαι σύνδουλός σου και των αδελφών σου που έχουν τη μαρτυρία του Ιησού· τον Θεό προσκύνησε· διότι η μαρτυρία του Ιησού είναι το πνεύμα της προφητείας. Αποκάλυψις 19:10.

Ο Ιωάννης αντιπροσωπεύει έναν λαό στο τέλος του κόσμου, ο οποίος κατανοεί το μήνυμα της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού και διώκεται επειδή υπερασπίζεται τόσο τη Βίβλο όσο και το Πνεύμα της Προφητείας.

Στα τρία πρώτα εδάφια του πρώτου κεφαλαίου δίνεται έμφαση στη διαδικασία της επικοινωνίας μεταξύ του Θεού Πατέρα και των δούλων Του. Το εικοστό δεύτερο κεφάλαιο προσθέτει στη διήγηση της διαδικασίας της επικοινωνίας. Τα δύο αυτά χωρία αντιπροσωπεύουν την αρχή και το τέλος του βιβλίου της Αποκαλύψεως και, από κοινού, εκθέτουν λεπτομερώς τον ρόλο του Ιωάννη στην προφητική απεικόνιση. Δεν είναι απλώς εκείνος που έγραψε τα λόγια της Αποκαλύψεως, αλλά αντιπροσωπεύει επίσης εκείνους που, στο τέλος του κόσμου, μεταδίδουν το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα.

Ο Κύριος έδωσε τον λόγο· μεγάλο ήταν το πλήθος εκείνων που τον ανήγγειλαν. Ψαλμοί 68:11

Ο Ιωάννης «είδε» και «άκουσε» τα «πράγματα» που αποτελούν το μήνυμα και έλαβε εντολή να γράψει και να αποστείλει το μήνυμα στις εκκλησίες.

Λέγων· Έγώ είμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ ἼΩ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ· Ὁ βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον αὐτὸ εἰς τὰς ἑπτὰ ἐκκλησίας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν. Αποκάλυψις 1:19.

Αυτό που «άκουσε» και «είδε» διατάχθηκε να το καταγράψει και να το αποστείλει στις επτά εκκλησίες της Μικράς Ασίας· αλλά όταν επρόκειτο για τις επιμέρους εκκλησίες, ο Ιησούς υπαγόρευσε τα μηνύματα απευθείας στον Ιωάννη, διότι κάθε μήνυμα προς καθεμιά από τις επτά εκκλησίες αρχίζει με τη φράση: «Και προς τον άγγελο της εκκλησίας εν ... γράψον». Ο Ιησούς υπαγόρευσε τα επιμέρους μηνύματα προς τις εκκλησίες.

Ο Ιησούς υπαγόρευσε στον Ιωάννη, και επίσης ο Ιησούς είπε στον Ιωάννη να γράψει όσα είδε και άκουσε, και κάποτε ο Ιησούς είπε στον Ιωάννη «να μην» γράψει όσα είχε ακούσει.

Και έκραξε με φωνή μεγάλη, καθώς λέων μυκάται· και όταν έκραξε, αι επτά βρονταί ελάλησαν τας φωνάς αυτών. Και όταν αι επτά βρονταί ελάλησαν τας φωνάς αυτών, έμελλον να γράψω· και ήκουσα φωνήν εκ του ουρανού λέγουσαν προς εμέ, Σφράγισον όσα αι επτά βρονταί ελάλησαν, και μη τα γράψης. Αποκάλυψις 10:3, 4.

Ο Ιωάννης διατάχθηκε να σφραγίσει όσα ελάλησαν οι επτά βροντές, και με το να πράξει τούτο σφράγιζε το μήνυμα των επτά βροντών, όπως ακριβώς ο Δανιήλ έλαβε εντολή να σφραγίσει το βιβλίο του μέχρι του καιρού του τέλους.

Σὺ δέ, ὦ Δανιήλ, κλείσον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον, ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ τέλους· πολλοὶ θέλουσι περιτρέχει ἐνθάδε καὶ ἐκεῖσε, καὶ ἡ γνώσις θέλει πληθυνθῆ... Καὶ εἶπε, Ὑπαγε, Δανιήλ· διότι οἱ λόγοι εἶναι κεκλεισμένοι καὶ ἐσφραγισμένοι ἕως τοῦ καιροῦ τοῦ τέλους. Δανιήλ 12:4, 9.

«Αφού οι επτά αυτές βροντές εξέφεραν τις φωνές τους, η εντολή δίδεται στον Ιωάννη, όπως και στον Δανιήλ, σχετικά με το μικρό βιβλίο: “Σφράγισε εκείνα τα πράγματα τα οποία εξέφεραν οι επτά βροντές.”» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 971.

Αυτό που διαπιστώνουμε είναι ότι τόσο στο τέλος όσο και στην αρχή του βιβλίου της Αποκάλυψης προσδιορίζεται ένα μήνυμα. Προσδιορίζεται επίσης και η διαδικασία μεταδόσεως αυτού του μηνύματος. Το μέρος που διαδραματίζει ο Ιωάννης στη μετάδοση του μηνύματος αναφέρεται συγκεκριμένα. Κάποτε απλώς έγραψε ό,τι είδε και άκουσε. Άλλοτε τού υπαγορευόταν τι να γράψει, και μία φορά τού ειπώθηκε να μη γράψει ό,τι είχε ακούσει. Το μήνυμα της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού δίδεται από τον Πατέρα, στον Ιησού, στον Γαβριήλ, και έπειτα στον προφήτη Ιωάννη, στον οποίο δόθηκε η ευθύνη να γράψει το μήνυμα και να το στείλει στις εκκλησίες.

Γράψε όσα είδες, και όσα είναι, και όσα πρόκειται να γίνουν μετά ταύτα. Αποκάλυψη 1:19.

Ίσως να είναι δυνατόν να διαβάσει κανείς το εδάφιο και να μην αναγνωρίσει την προφητική αρχή που εντοπίζεται μέσα στην εντολή προς τον Ιωάννη να γράψει. Το να καταγράφει «πράγματα» που είδε και άκουσε σημαίνει να καταγράφει την παρούσα ιστορία, διότι στον καιρό του Ιωάννη εκείνα τα «πράγματα» υπήρχαν. Η καταγραφή της παρούσας ιστορίας και, πράττοντας έτσι, η ταυτόχρονη καταγραφή των πραγμάτων που θα υπάρξουν στο μέλλον, αποτελεί τον κύριο προφητικό κανόνα στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Ο Ιωάννης χρησιμοποιείται για να τονίσει και να καταδείξει ακριβώς αυτή την αρχή και τη σπουδαιότητά της, διότι κατ’ ουσίαν του ειπώθηκε να γράψει «τα όσα είναι, και» πράττοντας έτσι θα γράφεις «τα όσα μέλλει να γίνουν ύστερα», επειδή η ιστορία επαναλαμβάνεται. Αυτή η προφητική τεχνική είναι η υπογραφή του Ιησού, διότι η υπογραφή είναι όνομα, και το όνομά Του στο πρώτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης είναι το Άλφα και το Ωμέγα. Ταυτοποιεί το τέλος με την αρχή.

Μόλις αρχίζουμε τη μελέτη της «Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού» και αυτή τη στιγμή εξετάζουμε τους τρεις πρώτους στίχους του πρώτου κεφαλαίου. Το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα, που επιγράφεται «Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού», μεταδίδεται από τον ουράνιο Πατέρα προς τον Ιησού, προς τον Γαβριήλ, προς τον Ιωάννη, ο οποίος το καταγράφει σε βιβλίο για να σταλεί στις εκκλησίες. Επειδή το μήνυμα ονομάζεται τόσο άμεσα «Η Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού», είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι, από όλα τα στοιχεία που έχουν γραφεί προς τους ανθρώπους μέσω του εμπνευσμένου Λόγου, αποκαλύπτοντας τον Χριστό, το ένα χαρακτηριστικό τού ποιος είναι ο Ιησούς και τι είναι, απεικονίζεται στη δραστηριότητα του Ιωάννη καθώς καταγράφει το μήνυμα. Καθώς έγραφε τα πράγματα που τότε ήσαν, έγραφε επίσης και τα πράγματα που επρόκειτο ακόμη να είναι.

Η αλήθεια της επαναλήψεως της ιστορίας παριστάνεται όταν ο Ιωάννης καταγράφει μια προειδοποίηση για τη δική του ημέρα και εποχή, η οποία είναι επίσης προειδοποίηση για έναν

μελλοντικό καιρό. Όταν ο Ιωάννης έγραψε προς τις επτά εκκλησίες κατά την αρχή της χριστιανικής εκκλησίας, ταυτοχρόνως κατέγραφε και μια προειδοποίηση για τη χριστιανική εκκλησία στο τέλος του κόσμου. Αυτή η ιδιότητα του χαρακτήρος του Χριστού παριστάνεται όταν ο Χριστός αποκαλείται το Άλφα και το Ωμέγα, ή η αρχή και το τέλος, ή ο πρώτος και ο έσχατος. Πράγματι, η Αγία Γραφή ταυτοποιεί αυτή την ιδιότητα του χαρακτήρος του Χριστού ως εκείνο που αποδεικνύει ότι Αυτός είναι ο μόνος Θεός.

Στο πρώτο κεφάλαιο της Αποκάλυψης βρίσκουμε τον Ιησού να αυτοπροσδιορίζεται ως το Άλφα και το Ωμέγα.

Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην ὡς σάλπιγγος, λέγουσαν· Ἐγὼ εἰμι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ὠ, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος· καὶ· Ὁ βλέπεις, γράψον εἰς βιβλίον, καὶ πέμψον αὐτὸ ταῖς ἑπτὰ ἐκκλησίαις ταῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ· εἰς Ἔφεσον, καὶ εἰς Σμύρναν, καὶ εἰς Πέργαμον, καὶ εἰς Θυάτειρα, καὶ εἰς Σάρδεις, καὶ εἰς Φιλαδέλφειαν, καὶ εἰς Λαοδίκειαν.

Και εστράφην διά να ἴδω την φωνήν, ἥτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ. Καὶ ἀφοῦ εστράφην, εἶδον ἐπτὰ λυχνίας χρυσᾶς· καὶ ἐν μέσῳ των ἐπτὰ λυχνιών, ἓναν ὅμοιον με Υἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδῆρη χιτῶνα, καὶ περιεζωσμένον περὶ τὸ στήθος με ζώνην χρυσήν. Ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αὐτὰς τρεῖς ἦσαν λευκαὶ ὡς ἔριον, λευκαὶ ὡς χιών· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλόξ πυρός· καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι με χαλκολίβανον, ὡς πεπυρωμένοι ἐν καμίνῳ· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν. Καὶ εἶχε ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χειρὶ ἐπτὰ ἀστέρας· καὶ ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐξήρχετο ῥομφαία δίστομος ὀξεία· καὶ ἡ ὄψις αὐτοῦ ἦτο ὡς ὁ ἥλιος λάμπει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

Καὶ ὅτε εἶδον αὐτόν, ἔπεσα πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡς νεκρός. Καὶ ἔθεσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα ἐπ' ἐμέ, λέγων μοι· Μὴ φοβοῦ· ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. Ἀποκάλυψις 1:10–17.

Υπάρχει πολλή αλήθεια μέσα σε αυτά τα εδάφια, αλλά εδώ θα ήθελα απλώς να επισημάνω ότι, όταν ο Ιωάννης άκουσε τη φωνή του Χριστού σαν σάλπιγγα και στράφηκε για να δει Ποιος ήταν εκείνος που του μιλούσε, είδε τον Ιησού Χριστό ως τον ουράνιο Αρχιερέα μέσα στα Άγια του ουράνιου αγιαστηρίου. Κατόπιν ο Ιησούς προσδιόρισε τον Εαυτό Του ως το Άλφα και το Ωμέγα και ως τον πρώτο και τον τελευταίο. Στο μήνυμα και στη μετάδοσή του μέσα στα τρία πρώτα εδάφια βρήκαμε μια γραμμή αλήθειας που αντιστοιχούσε με τη γραμμή αλήθειας στο τέλος της Αποκάλυψης. Ως το Άλφα και το Ωμέγα, ο Ιησούς απεικονίζει το τέλος με την αρχή, τον τελευταίο με τον πρώτο. Στο τέλος του βιβλίου της Αποκάλυψης, όπως και στην αρχή, προσδιορίζει για μία ακόμη φορά τον Εαυτό Του ως το Άλφα και το Ωμέγα.

Και μου εἶπε: «Αὐτοὶ οἱ λόγοι εἶναι πιστοὶ καὶ ἀληθινοί· καὶ ὁ Κύριος ὁ Θεὸς των ἁγίων προφητῶν ἀπέστειλε τὸν ἀγγελοῦ του γιὰ νὰ δείξει στους δούλους του ἐκεῖνα που πρέπει νὰ γίνουν σύντομα. Ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· μακάριος ἐκεῖνος που τηρεῖ τους λόγους τῆς προφητείας αὐτοῦ τοῦ βιβλίου».

Και ἐγώ, ὁ Ιωάννης, εἶδα ταῦτα καὶ ἤκουσα αὐτά. Καὶ ὅταν ἤκουσα καὶ εἶδα, ἔπεσα νὰ προσκυνήσω ἐμπρὸς εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀγγέλου, ὁ ὁποῖός μου ἔδειξε ταῦτα. Τότε μου λέγει: Πρόσεχε, μὴ πράξεις τούτο· διότι εἶμαι σύνδουλός σου, καὶ των ἀδελφῶν σου των προφητῶν,

και εκείνων οι οποίοι τηρούν τους λόγους του βιβλίου τούτου· τον Θεόν προσκύνησον.

Και λέγει πρὸς ἐμέ· Μὴ σφραγίσῃς τοὺς λόγους τῆς προφητείας τοῦ βιβλίου τούτου· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον.

Ὁ ἀδικῶν, ἅς ἀδικῆ ἔτι· καὶ ὁ μιαρὸς, ἅς μιανθῆ ἔτι· καὶ ὁ δίκαιος, ἅς πράττῃ δικαιοσύνην ἔτι· καὶ ὁ ἅγιος, ἅς ἁγιασθῆ ἔτι.

Και ἰδοὺ, ἔρχομαι ταχέως· καὶ ὁ μισθὸς μου εἶναι μετ' ἐμοῦ, διὰ να αποδώσω εἰς ἕκαστον καθὼς θέλει εἰσθαι τὸ ἔργον αὐτοῦ. Εγὼ εἶμαι τὸ Ἄλφα καὶ τὸ Ωμέγα, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος. Αποκάλυψις 22:7–13.

Το βιβλίο της Αποκάλυψης περιγράφει προσεκτικά ότι, όταν ο Ιωάννης καταγράφει το μήνυμα, το μήνυμα αυτό θα εδράζεται στην αρχή κατά την οποία η αρχή απεικονίζει το τέλος. Το μήνυμα αυτό είναι η πρώτη αλήθεια που αποκαλύπτεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης, και η ίδια ακριβώς αλήθεια είναι η τελευταία που διακηρύσσεται στο βιβλίο. Και στη μαρτυρία, στην αρχή και στο τέλος του βιβλίου της Αποκάλυψης, ο Ιησούς προσδιορίζει τον εαυτό Του ως το Ἄλφα και το Ωμέγα, την αρχή και το τέλος, και ως τον πρώτο και τον ἔσχατο.

Τα τρία πρώτα εδάφια του βιβλίου της Αποκαλύψεως προσδιορίζουν το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα προς την ανθρωπότητα. Είναι η προειδοποίηση που προηγείται των επτά εσχάτων πληγών και της Δευτέρας Παρουσίας του Χριστού. Το μήνυμα της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού «εστάλη και εσημάνθη» «διὰ του ἀγγέλου αὐτοῦ».

Το ίδιο εκείνο προειδοποιητικό μήνυμα προσδιορίζεται κατόπιν και στο τελευταίο χωρίο της Αποκάλυψης, και παριστάνεται επίσης ως ο τρίτος ἄγγελος της Αποκάλυψης δεκατέσσερα.

Και ὁ τρίτος ἄγγελος τοὺς ἀκολούθησε, λέγοντας με δυνατὴ φωνή: Ἐάν κάποιος προσκυνεῖ τὸ θηρίο καὶ τὴν εἰκόνα του, καὶ λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ἐπὶ τοῦ μετώπου αὐτοῦ ἢ ἐπὶ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, αὐτὸς θα πῖει ἐκ τοῦ οἴνου τῆς οργῆς τοῦ Θεοῦ, τοῦ κεκερασμένου ἀκράτου ἐν τῷ ποτηρίῳ τῆς ἀγανακτήσεως Αὐτοῦ· καὶ θα βασανισθεῖ ἐν πυρὶ καὶ θεῖῳ ἐνώπιον τῶν ἁγίων ἀγγέλων καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἀρνίου· καὶ ὁ καπνὸς τοῦ βασανισμοῦ αὐτῶν ἀναβαίνει εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· καὶ δὲν ἔχουν ἀνάπαυση ἡμέρα καὶ νύκτα ὅσοι προσκυνοῦν τὸ θηρίο καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ, καὶ ὅποιος λαμβάνει τὸ χάραγμα τοῦ ονόματός αὐτοῦ. Αποκάλυψη 14:9–11.

Το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα είναι το μήνυμα που παριστάνεται ως ο τρίτος ἄγγελος. Είναι η τελική προειδοποίηση, διότι προσδιορίζει ἄμεσα τὴν ἔσχατη δοκιμασία για τὴν ανθρωπότητα. Ὑπάρχει καὶ ἕνας ἄλλος ἄγγελος που ἀκολουθεῖ καὶ ἐνώνεται με τὸν τρίτο ἄγγελο, καὶ ἐκεῖνος ὁ ἄγγελος εἶναι ἐπίσης τὸ τελικό προειδοποιητικό μήνυμα.

Και μετὰ ταῦτα εἶδα ἄλλον ἄγγελο να καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα μεγάλη ἐξουσία· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐκράξε δυνατὰ με ἰσχυρὴ φωνή, λέγων· Ἐπεσε, ἔπεσε ἡ Βαβυλώνα ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων καὶ φυλακὴ παντός ἀκαθάρτου πνεύματος καὶ κλωβὸς παντός ἀκαθάρτου καὶ μισητοῦ ὀρνέου· διότι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἐπίον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς ἐπόρνευσαν μετ' αὐτῆς, καὶ οἱ ἔμποροι τῆς γῆς ἐπλούτησαν ἐκ τῆς ἀφθονίας τῆς τρυφῆς αὐτῆς.

Καὶ ἤκουσα ἄλλην φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λέγουσαν· Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς, λαέ μου, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσητε εἰς τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς, καὶ διὰ νὰ μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς. Διότι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς ἔφθασαν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ Θεὸς ἐμνημόνευσε τὰς ἀνομίας αὐτῆς.
Αποκάλυψις 18:1–5.

Το μήνυμα που αποτελεί την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού παριστάνεται στο πρώτο κεφάλαιο, στο δέκατο τέταρτο κεφάλαιο, στο δέκατο ὄγδοο κεφάλαιο και στο εικοστό δεύτερο κεφάλαιο. Το μήνυμα συμβολίζεται από έναν ἄγγελο, ο οποίος προσδιορίζεται στην πρώτη και στην τελευταία αναφορά της Αποκαλύψεως ως ο ἄγγελος Γαβριήλ, και κατόπιν, στα κεφάλαια δεκατέσσερα και δεκαοκτώ, το μήνυμα παριστάνεται συμβολικά από έναν ἄγγελο που πετά στον ουρανό ή καταβαίνει από τον ουρανό.

Ο ἄγγελος που καταβαίνει από τον ουρανό στο δέκατο ὄγδοο κεφάλαιο προτυπώνεται νωρίτερα στο δέκατο κεφάλαιο, όταν ένας ἄγγελος κατέρχεται και θέτει το ένα πόδι του στη γη και το άλλο στη θάλασσα. Εκείνος ο ἄγγελος ἔχει ένα βιβλίο, το οποίο ο Ιωάννης διατάσσεται να φάγει, και το οποίο κάνει το στόμα του γλυκό και την κοιλία του πικρή. Το βιβλίο που τρώγει ο Ιωάννης είναι ένα μήνυμα, και το μήνυμα που παριστάνεται από το μικρό βιβλίο προτυπώνει το μήνυμα του ἀγγέλου της Αποκάλυψης δεκαοκτώ· επομένως και αυτό αποτελεί αναπαράσταση του τελικού προειδοποιητικού μηνύματος.

Μας λέγεται ότι το μήνυμα του Θεού απεστάλη και εσημάνθη διά ἀγγέλου, και όταν εξετάζουμε προσεκτικά, αναζητώντας το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα ὡπως εικονίζεται στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, διαπιστώνουμε ότι επτά φορές ένας ἄγγελος σημαίνει το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα. Στην πρώτη και στην τελευταία περίπτωση ἦταν ο ἄγγελος, ο Γαβριήλ. Ἐπειτα, στην Αποκάλυψη δέκα, βλέπουμε έναν ἄγγελο να καταβαίνει με ένα βιβλαρίδιο στο χέρι του. Στην Αποκάλυψη δεκατέσσερα βλέπουμε ἄλλους τρεις ἀγγέλους, οι οποίοι ὅλοι αντιπροσωπεύουν το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα. Κατόπιν, στην Αποκάλυψη δεκαοκτώ, βλέπουμε έναν ἀκόμη ἄγγελο να αντιπροσωπεύει αυτό ακριβώς το ἴδιο τελικό προειδοποιητικό μήνυμα. Επτά τελικά προειδοποιητικά μηνύματα παριστάνονται διά ἀγγέλων. Ο πρώτος και ο τελευταίος είναι ο ἄγγελος Γαβριήλ, και οι πέντε ἄγγελοι ανάμεσα στον πρώτο και στον τελευταίο είναι συμβολικοί ἄγγελοι.

Βεβαίως, καθεμιά από τις επτά εκκλησίες ἔχει επίσης έναν ἄγγελο, ἀλλὰ αυτοὶ μεταφέρουν ἕνα μήνυμα προς τις εκκλησίες, ἐνῶ το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα που εξετάζουμε είναι ἕνα μήνυμα του οποίου ἀποδέκτης είναι ολόκληρος ο κόσμος.

Καθεμιά από τις επτά προφητικές γραμμές που αντιπροσωπεύουν το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα θα πρέπει να εξετασθεῖ προσεκτικά και να εναρμονισθεῖ με τις υπόλοιπες, ἀλλὰ στο παρόν σημεῖο ἐπιθυμῶ ἀπλῶς να ορίσω μία βασική ἀρχή του Ἄλφα και του Ωμέγα. Ἡ πρώτη φορά που ἕνα θέμα μνημονεύεται στον λόγο του Θεοῦ ἀποτελεῖ την πλέον σημαντική ἀναφορά. Ἡ πρώτη φορά που ο «σπόρος» μνημονεύεται στην Ἁγία Γραφή είναι στη Γένεση 1:11, ὅπου πληροφοροῦμαστε ὅτι ο σπόρος θα παρήγε «κατὰ το εἶδος αὐτοῦ». Ἡ πρώτη μνεῖα του σπόρου τονίζει ὅτι αὐτὸς φέρει το ἀναγκαῖο DNA για να ἀναπαράγει τον εαυτό του. Ὁ Ἰησοῦς προσδιόρισε τον Λόγο του Θεοῦ ὡς σπόρο.

Κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Ἰησοῦς ἐξῆλθεν ἀπὸ τῆς οἰκίας καὶ ἐκάθητο παρὰ τὴν θάλασσαν. Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν ὄχλοι πολλοί, ὥστε ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἐκάθητο· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος εἰστήκει ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν. Καὶ ἐλάλησεν αὐτοῖς πολλὰ ἐν παραβολαῖς, λέγων,

Ἰδοῦ, ἐξῆλθε ὁ σπείρων διὰ να σπείρη· καὶ ἐνὸς ἐσπείρει, ἄλλα μὲν ἔπεσαν παρὰ τὴν οδὸν, καὶ ἦλθον τα πετεινά καὶ κατέφαγον αὐτά· ἄλλα δὲ ἔπεσαν ἐπὶ τα πετρώδη, ὅπου δὲν εἶχον γῆν πολλήν· καὶ εὐθὺς ἐβλάστησαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχον βάθος γῆς· καὶ ὅταν ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν· καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ρίζαν, ἐξηράνθησαν. Ἄλλα δὲ ἔπεσαν μεταξύ των ἀκανθῶν· καὶ ἀνέβησαν αὶ ἀκανθαὶ καὶ ἐπνίξαν αὐτά· ἄλλα δὲ ἔπεσαν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν, καὶ ἐδίδον καρπὸν, ἄλλο μὲν ἑκατονταπλάσιον, ἄλλο δὲ ἐξηκονταπλάσιον, ἄλλο δὲ τριακονταπλάσιον. Ὁ ἔχων ὠτα διὰ να ἀκούη, ἀς ἀκούη.

Καὶ προσελθόντες οἱ μαθητὲς εἶπον πρὸς αὐτόν· Διατί λαλεῖς πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν;

Καὶ ἀποκρινόμενος εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπειδὴ εἰς ἐσὰς ἐδόθη να γνωρίσετε τα μυστήρια τῆς βασιλείας των ουρανῶν, εἰς ἐκεῖνους ὅμως δὲν ἐδόθη. Διότι ὅστις ἔχει, εἰς αὐτόν θέλει δοθῆ, καὶ θέλει ἔχει περισσότερη ἀφθονία· ὅστις ὅμως δὲν ἔχει, καὶ ἐκεῖνο που ἔχει θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπ' αὐτοῦ. Διὰ τούτο λαλῶ πρὸς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν· ἐπειδὴ βλέποντες δὲν βλέπουν, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούν, οὔτε νοοῦν. Καὶ εἰς αὐτοὺς ἐκπληροῦται ἡ προφητεία τοῦ Ησαΐα, ἡ ὁποία λέγει· Με τὴν ἀκοή θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε ἐννοήσει· καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ, καὶ δὲν θέλετε καταλάβει· διότι ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου ἐπαχύνθη, καὶ με τα ὠτα βαρέως ἤκουσαν, καὶ τους οφθαλμοὺς αὐτῶν ἐκλείσαν· μήποτε ἰδοῦν με τους οφθαλμοὺς, καὶ ἀκούσουν με τα ὠτα, καὶ ἐννοήσουν με τὴν καρδιά, καὶ ἐπιστρέψουν, καὶ ἰατρῶσω αὐτούς.

Μακάριοι ὅμως εἶναι οἱ οφθαλμοὶ σας, διότι βλέπουν· καὶ τα ὠτα σας, διότι ἀκούν. Διότι ἀληθῶς σας λέγω, ὅτι πολλοὶ προφῆτες καὶ δίκαιοι ἄνδρες ἐπεθύμησαν να ἰδοῦν ἐκεῖνα τα ὁποία σεις βλέπετε, καὶ δὲν τα εἶδαν· καὶ να ἀκούσουν ἐκεῖνα τα ὁποία σεις ἀκούετε, καὶ δὲν τα ἤκουσαν.

Ἀκούσατε, λοιπόν, τὴν παραβολὴ τοῦ σπείροντος.

Παντός ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ κατανοούντος, ἐρχεται ὁ πονηρός καὶ ἀρπάζει ἐκεῖνο που ἐσπάρη στὴν καρδιά του. Αὐτός εἶναι ἐκεῖνος που ἔλαβε τὸν σπόρο παρὰ τὴν οδὸ.

Ἐκεῖνος ὅμως που ἔλαβε τὸν σπόρο στα πετρώδη μέρη, αὐτός εἶναι που ἀκούει τὸν λόγο καὶ ἀμέσως τὸν δέχεται με χαρά· ὅμως δὲν ἔχει ρίζα μέσα του, ἀλλὰ διαρκεῖ για λίγο· διότι, ὅταν ἐξαΐας τοῦ λόγου ἐγείρεται θλίψη ἢ διωγμός, ἀμέσως σκανδαλίζεται.

Ἐκεῖνος δὲ που ἔλαβε τὸν σπόρο ἀνάμεσα στα ἀγκάθια εἶναι αὐτός που ἀκούει τὸν λόγο· καὶ ἡ μέριμνα τοῦ κόσμου τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλοῦτου συμπνίγουν τὸν λόγο, καὶ γίνεται ἀκαρπος.

Ἐκεῖνος ὅμως που ἔλαβε τὸν σπόρο στὴν καλή γῆ εἶναι αὐτός που ἀκούει τὸν λόγο καὶ τὸν κατανοεῖ· ὁ ὁποῖος καὶ καρποφορεῖ καὶ ἀποδίδει, ἄλλος μὲν ἑκατονταπλάσια, ἄλλος δὲ ἐξηκονταπλάσια, ἄλλος δὲ τριακονταπλάσια. Κατὰ Ματθαῖον 13:1–23.

Ένας σπόρος, που είναι ο Λόγος του Θεού, έχει όλο το DNA που είναι αναγκαίο για να παραγάγει ένα πλήρες φυτό. Η πρώτη μνεία ενός θέματος μέσα στον Λόγο του Θεού περιλαμβάνει όλα τα στοιχεία που υπάρχουν σχετικά με αυτό το θέμα. Το γεγονός αυτό αναγνωρίζεται ως «ο κανόνας της πρώτης μνείας». Όσο πιο προσεκτικά εξετάζεται αυτός ο κανόνας, τόσο πιο βέβαιος καθίσταται.

Προτού συνεχίσουμε στην εξήγησή μας περί του Ύψιστου και του Ώψιστου και του όρισμού του Λόγου του Θεού ως σπόρου, αξίζει να εξετάσουμε, από το χωρίο που μόλις παραθέσαμε στον Ματθαίο, όρισμένα σχετικά σημεία για τη θεώρησή μας του βιβλίου της Αποκάλυψης. Όλοι οι προφήτες μιλούν για το τέλος του κόσμου.

«Καθένας από τους αρχαίους προφήτες μίλησε λιγότερο για τη δική τους εποχή παρά για τη δική μας, ώστε η προφητεία τους να ισχύει για εμάς. “Ταῦτα δὲ πάντα συνέβαινον εἰς ἐκείνους παραδειγματικῶς· ἐγράφησαν δὲ πρὸς νοουθεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων ἔφθασαν.” 1 Κορινθίους 10:11. “Εἰς οὓς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτά, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ’ οὐρανοῦ, εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι.” 1 Πέτρου 1:12....»

«Ἡ Ἁγία Γραφή ἔχει συσσωρεύσει καὶ ἔχει συνδέσει μαζί τους θησαυρούς της για αὐτή την τελευταία γενεά. Ὅλα τα μεγάλα γεγονότα καὶ οἱ ἐπίσημες πράξεις της ἱστορίας της Παλαιᾶς Διαθήκης υπήρξαν, καὶ επαναλαμβάνονται, στην ἐκκλησία κατὰ τις ἐσχάτες αὐτές ἡμέρες.» Selected Messages, βιβλίο 3, 338, 339.

Αυτό το απόσπασμα παρέχει τρεις μάρτυρες, (τον Παύλο, τον Πέτρο και την Έλεν Γουάιτ), οι οποίοι μαρτυρούν το γεγονός ότι όλοι οι προφήτες μιλούν για το τέλος του κόσμου, που είναι ακριβώς ο καιρός κατά τον οποίο αποσφραγίζεται το μυστήριο στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Επομένως, στο κατά Ματθαίον κεφάλαιο δεκατρία, όταν ο Ιησούς είπε: «μακάριοι οι οφθαλμοί σας, διότι βλέπουν· και τα ὅρα σας, διότι ακοῦν. Διότι αληθῶς σας λέγω ὅτι πολλοὶ προφῆτες καὶ δίκαιοι ἐπεθύμησαν να ἰδοῦν ἐκεῖνα τα ὁποῖα βλέπετε, καὶ δεν εἶδον· καὶ να ακοῦσουν ἐκεῖνα τα ὁποῖα ακοῦτε, καὶ δεν ἤκουσαν», ἐξέφραξε την ἴδια εὐλογία που σημειώνεται στα τρία πρώτα ἐδάφια του πρώτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης.

Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ ἐκεῖνοι που ακοῦν τους λόγους αὐτῆς της προφητείας καὶ τηροῦν ὅσα εἶναι γραμμένα ἐν αὐτῇ· διότι ὁ καιρὸς εἶναι πλησίον. Αποκάλυψις 1:3.

Ο Ιησούς παρουσίασε την παραβολή του Σπορέως, και κατόπιν οι μαθητές οδηγούνται να συνομιλήσουν μαζί Του σχετικά με την παραβολή. Αλλά προτού εισαχθούν σε αυτήν την αλληλεπίδραση με τον Ιησού, Εκείνος δήλωσε προς αυτούς και, το σπουδαιότερο, προς εμάς: «Ὅστις ἔχει ὄρα διὰ τὴν ἀκοῆν, ἄς ἀκοῦη».

Ο Ιησούς παραθέτει την παραβολή και την ολοκληρώνει με την προειδοποίηση προς εκείνους που πρόκειται—να ακοῦν. Κατόπιν οι μαθητές εισάγονται στη συζήτηση, όπου ο Ιησούς πραγματεύεται τουλάχιστον τρεις σημαντικές σκέψεις. Διακρίνει μια διάκριση μεταξύ δύο τάξεων ακροατῶν, και πράττοντας τούτο αναφέρεται σε ένα χωρίο από το βιβλίο του Ησαΐα, προκειμένου να προσφέρει μια δεύτερη μαρτυρία περί δύο τάξεων ακροατῶν (διότι θυμηθεῖτε ὅτι ὅλα τίθενται μέσα στο πλαίσιο ἐκείνων που πρόκειται να ακοῦν). Η τρίτη ἰδέα την ὁποῖα ἐκθέτει, πέρα από

τις δύο τάξεις ακροατών και το βιβλίο του Ησαΐα ως δεύτερη μαρτυρία, είναι το γεγονός ότι ο Λόγος του Θεού είναι σπόρος. Το γεγονός ότι ο Λόγος του Θεού είναι σπόρος αποτελεί, επομένως, μέρος εκείνου το οποίο πρέπει να ακουσθεί από εκείνους που ακούν την Αποκάλυψη του Ιησού Χριστού στο πρώτο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως. Υπάρχουν δύο ακροατές στα τρία πρώτα εδάφια, καθώς υπάρχουν και δύο τάξεις ακροατών στο κατά Ματθαίον δεκατρία. Το κατά Ματθαίον δεκατρία απλώς προσθέτει κάποια διαφώτιση ως προς τους διάφορους τρόπους με τους οποίους εκείνοι που αρνούνται να ακούσουν επιλέγουν να μην ακούσουν. Και η μαρτυρία του Ησαΐα προσθέτει ακόμη περισσότερο στο μήνυμα το οποίο καλούμαστε να ακούσουμε.

Κατὰ τὸ ἔτος καθ' ὃ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Οὐζίας, εἶδον καὶ τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου, ὑψηλοῦ καὶ ἐπρημένου, καὶ τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου αὐτοῦ ἐγέμιζεν τὸν ναόν. Ἄνωθεν αὐτοῦ εἰστήκεισαν σεραφίμ· ἕκαστον εἶχεν ἕξ πτέρυγας· μετὰ δύο ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἐκάλυπτε τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἐπέτατο. Καὶ ἔκραζεν τὸ ἕν πρὸς τὸ ἄλλο καὶ ἔλεγεν· Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ· πᾶσα ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐσαλεύθησαν οἱ παραστάδες τῆς θύρας ἀπὸ τῆς φωνῆς τοῦ κρᾶζοντος, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ.

Και εἶπα: Οὐαὶ εἰς ἐμέ! διότι χάθηκα· ἐπειδὴ εἶμαι ἄνθρωπος με ἀκάθαρτα χεῖλη, καὶ κατοικῶ ἐν μέσῳ λαοῦ με ἀκάθαρτα χεῖλη· διότι οἱ οφθαλμοί μου εἶδαν τὸν Βασιλέα, τὸν Κύριο τῶν δυνάμεων.

Κατόπιν πέταξε πρὸς ἐμένα ἓνα ἀπὸ τὰ σεραφεῖμ, ἔχοντας στὸ χέρι τοῦ ἀναμμένο κάρβουνο, τὸ ὁποῖο εἶχε λάβει με τὴ λαβίδα ἀπὸ ἐπάνω στὸ θυσιαστήριον· καὶ τὸ ἔθεσε ἐπάνω στὸ στόμα μου καὶ εἶπε: Ἰδού, τούτο ἤγγισε τὰ χεῖλη σου· καὶ ἡ ἀνομία σου ἀφαιρέθηκε, καὶ ἡ ἀμαρτία σου καθαρίστηκε.

Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου λέγουσαν· Τίνα θέλω ἀποστείλει, καὶ τίς θέλει ὑπάγει δι' ἡμᾶς; τότε εἶπα· Ἰδὸν ἐγώ· ἀπόστειλόν με.

Και εἶπε, Πήγαινε καὶ περὶ πρὸς αὐτὸν τὸν λαόν· Με τὴν ἀκοήν θά ἀκούετε, ἀλλὰ δὲν θά κατανοεῖτε· καὶ βλέποντας θά βλέπετε, ἀλλὰ δὲν θά ἀντιλαμβάνεστε. Πάχυνε τὴν καρδιά αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, καὶ βάρυνε τὰ ἀντιά τους, καὶ κλείσε τὰ μάτια τους· μήπως δουν με τὰ μάτια τους, καὶ ἀκούσουν με τὰ ἀντιά τους, καὶ νοήσουν με τὴν καρδιά τους, καὶ ἐπιστρέψουν, καὶ θεραπευθῶν.

Τότε εἶπα: Κύριε, ἕως πότε; Καὶ ἀπεκρίθη· Ἔως οὗ αἱ πόλεις ἐρημωθῶσιν, ὥστε νὰ μὴν ἔχουν κάτοικον, καὶ αἱ οἰκίαι ἄνθρωπον, καὶ ἡ γῆ γίνῃ παντελῶς ἐρημος, καὶ ὁ Κύριος ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀνθρώπους εἰς μακρὰν, καὶ γίνῃ μέγας ἐγκαταλειμὸς ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Ἄλλ' ἔτι θά εἶναι ἐν αὐτῇ ἓνα δέκατον, καὶ αὐτὸ θά ἐπιστρέψῃ, καὶ θά καταφαγοῦθῃ· ὡς τερέβινθος καὶ ὡς δρυς, τῶν ὁποίων ἡ οὐσία μένει ἐν αὐτοῖς, ὅταν ρίψουν τὰ φύλλα αὐτῶν· οὕτως τὸ ἅγιον σπέρμα θά εἶναι ἡ οὐσία αὐτῆς. Ἡσαΐας 6:1–13.

Βεβαίως, τὸ χωρίο αὐτὸ ἀπὸ τὸν Ησαΐα εἶναι ἀπολύτως θαυμαστό ὡς πρὸς τὸ βάθος τῶν προφητικῶν θεμάτων πού πραγματεύεται. Πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ τὰ θέματα ἔχουν συζητηθεῖ ἐπανειλημμένως στους Πίνακες τοῦ Ἀββακούμ, γι' αὐτὸ θά συνοψίσουμε ἀπλῶς τὰ σημεῖα τοῦ χωρίου πού στηρίζουν τὴν ἐξέτασή μας σχετικά με τὴν ἀναφορά τοῦ Ιησού ὅτι ὁ λόγος Του εἶναι

σπόρος.

Έχει καταδειχθεί ότι ο Ησαΐας, στο εν λόγω χωρίο, αντιπροσωπεύει έναν προφήτη και, συνεπώς, τον λαό του Θεού κατά το τέλος του χρόνου. Σημαντικότερο ακόμη για το σημείο μας είναι ότι ο Ησαΐας αντιπροσωπεύει έναν λαό που ζούσε μέσα στην αμαρτία, ενώ παράλληλα λειτουργούσε εντός της εκκλησίας του Θεού. Έως ότου ο Ησαΐας λάβει την αποκάλυψη της δόξας του Θεού, δεν αναγνώριζε την ίδια του την αμαρτωλότητα. Ήταν Λαοδικέας, ήταν τυφλός.

«Ο Ησαΐας είχε καταγγείλει την αμαρτία των άλλων· τώρα όμως βλέπει τον εαυτό του εκτεθειμένο στην ίδια καταδίκη που είχε εξαγγείλει εναντίον τους. Είχε αρκεσθεί σε μια ψυχρή, άψυχη τυπικότητα κατά τη λατρεία του προς τον Θεό. Δεν το είχε αντιληφθεί αυτό έως ότου του δόθηκε η όραση του Κυρίου. Πόσο μικρή τού φάνηκαν τώρα η σοφία και τα χαρίσματά του, καθώς ατένιζε την αγιότητα και τη μεγαλοπρέπεια του αγιαστηρίου. Πόσο ανάξιος ήταν! πόσο ακατάλληλος για ιερή υπηρεσία! Η εικόνα που είχε για τον εαυτό του θα μπορούσε να εκφρασθεί με τα λόγια του αποστόλου Παύλου: “Ταλαίπωρος άνθρωπος εγώ! τις θέλει με ελευθερώσει εκ του σώματος του θανάτου τούτου;”»

«Όμως, παρηγορία εστάλη προς τον Ησαΐα μέσα στη θλίψη του. “Τότε επέταξε προς εμέ εις εκ των Σεραφείμ, έχων εν τη χειρί αυτού άνθρακα πυρός, τον οποίον είχε λάβει μετά λαβίδος από του θυσιαστηρίου· και επέθηκεν αυτόν επί το στόμα μου, και είπεν, Ιδού, τούτο ήγγισε τα χείλη σου· και η ανομία σου αφηρέθη, και η αμαρτία σου εκαθαρίσθη.” Ησαΐας 6:6, 7.»

«Το όραμα που δόθηκε στον Ησαΐα απεικονίζει την κατάσταση του λαού του Θεού κατά τις έσχατες ημέρες. Έχουν το προνόμιο να βλέπουν διά της πίστεως το έργο που προχωρεί στο ουράνιο αγιαστήριο. “Και ηνοιγή ο ναός του Θεού εν τω ουρανώ, και εφάνη εν τω ναώ αυτού η κιβωτός της διαθήκης αυτού.” Καθώς ατενίζουν διά της πίστεως στα άγια των αγίων και βλέπουν το έργο του Χριστού στο ουράνιο αγιαστήριο, αντιλαμβάνονται ότι είναι λαός ακαθάρτων χειλέων,—λαός του οποίου τα χείλη συχνά ελάλησαν ματαιότητα, και του οποίου τα χαρίσματα δεν αγιάστηκαν ούτε χρησιμοποιήθηκαν προς δόξαν του Θεού. Δικαιολογημένα μπορούν να απελπίζονται, καθώς αντιπαραβάλλουν τη δική τους αδυναμία και αναξιοσύνη με την καθαρότητα και την ωραιότητα του ενδόξου χαρακτήρα του Χριστού. Αλλά αν αυτοί, όπως ο Ησαΐας, δεχθούν την εντύπωση που ο Κύριος προτίθεται να χαραχθεί στην καρδιά, αν ταπεινώσουν την ψυχή τους ενώπιον του Θεού, υπάρχει ελπίδα γι’ αυτούς. Το τόξο της επαγγελίας είναι επάνω από τον θρόνο, και το έργο που έγινε για τον Ησαΐα θα επιτελεσθεί και σε αυτούς. Ο Θεός θα ανταποκριθεί στις δεήσεις που αναβαίνουν από τη συντετριμμένη καρδιά.»

«Ο σκοπός αυτού του μεγάλου και επίσημου έργου του Θεού είναι να συγκεντρωθούν τα δεμάτια στην ουράνια αποθήκη· διότι η γη πρόκειται να πληρωθεί με τη δόξα του Κυρίου. Ας μη δειλιάζει λοιπόν κανείς καθώς βλέπει την επικρατούσα πονηρία και ακούει τη γλώσσα που εξέρχεται από ακάθαρτα χείλη. Όταν οι δυνάμεις του σκότους παρατάσσονται εναντίον του λαού του Θεού· όταν ο Σατανάς επιστρατεύσει τις δυνάμεις του για την τελευταία μεγάλη σύγκρουση και η δύναμή του φαίνεται μεγάλη και σχεδόν συντριπτική, [τότε] η καθαρή θέα της θείας δόξας, του θρόνου του υψηλού και επηρμένου, τοξωμένου με το τόξο της επαγγελίας, θα δώσει παρηγορία, βεβαιότητα και ειρήνη.» Review and Herald, December 22, 1896.

Το όραμα «παριστά την κατάστασιν του λαού του Θεού κατά τας εσχάτας ημέρας». Ο λαός του Θεού κατά τας εσχάτας ημέρας είναι οι Λαοδικεείς.

Και πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων γράψον· Τάδε λέγει ὁ Ἄμην, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ· Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε θερμὸς· εἶθε νὰ ἦσο ψυχρὸς ἢ θερμὸς. Οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε θερμὸς, μέλλω νὰ σὲ ἐμέσω ἐκ τοῦ στόματός μου. Διότι λέγεις· Εἶμαι πλούσιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν ἔχω χρείαν οὐδενός· καὶ δὲν γνωρίζεις ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός· σε συμβουλεύω νὰ ἀγοράσῃς παρ' ἐμοῦ χρυσίον δεδοκιμασμένον ἐν πυρί, διὰ νὰ πλουτήσῃς· καὶ ἱμάτια λευκά, διὰ νὰ ἐνδυθῇς, καὶ νὰ μὴ φανερωθῇ ἡ αἰσχύνῃ τῆς γυμνότητός σου· καὶ χρίσον τοὺς ὀφθαλμούς σου μὲ κολλούριον, διὰ νὰ βλέπῃς.

Εγώ, ὅσους αγαπῶ, ἐλέγχω καὶ παιδεύω· γίνου λοιπὸν ζηλωτὴς καὶ μετανόησε. Ἰδού, στέκομαι στὴ θύρα καὶ κρούω· ἐάν κάποιος ἀκούσῃ τὴ φωνή μου καὶ ἀνοίξῃ τὴ θύρα, θὰ εἰσέλθω πρὸς αὐτόν καὶ θὰ δειπνήσω μαζί του, καὶ αὐτὸς μαζί μου. Σε ἐκείνον που νικά, θὰ δώσω νὰ καθίσῃ μαζί μου στὸν θρόνο μου, καθὼς καὶ ἐγὼ ἐνίκησα καὶ ἐκάθισα μαζί με τὸν Πατέρα μου στὸν θρόνο του.

Ὁ ἔχων οὖς, ἀς ἀκούσῃ τί λέγει τὸ Πνεῦμα πρὸς τὰς ἐκκλησίας. Ἀποκάλυψις 3:14–22.

Το μήνυμα πρὸς τὴν ἐκκλησία τῶν Λαοδικέων εἶναι μὴ συγκλονιστικὴ καταγγελία καὶ ἐφαρμόζεται στὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν παρόντα καιρὸ.

«Καὶ πρὸς τὸν ἄγγελον τῆς ἐκκλησίας τῶν Λαοδικέων γράψον· Ταῦτα λέγει ὁ Ἄμην, ὁ μάρτυς ὁ πιστὸς καὶ ἀληθινός, ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ· Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε θερμὸς· εἶθε νὰ ἦσο ψυχρὸς ἢ θερμὸς. Οὕτως, ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρὸς, καὶ οὔτε ψυχρὸς οὔτε θερμὸς, μέλλω νὰ σὲ ἐξεμέσω ἐκ τοῦ στόματός Μου. Διότι λέγεις· Εἶμαι πλούσιος, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν ἔχω χρείαν οὐδενός· καὶ δὲν γνωρίζεις ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ ἐλεεινός, καὶ πτωχός, καὶ τυφλός, καὶ γυμνός.»

«Ὁ Κύριος ἐδῶ μάς δείχνει ὅτι τὸ μήνυμα που πρέπει νὰ μεταφερθεῖ στὸν λαὸ Του ἀπὸ λειτουργοὺς τοὺς ὁποίους Ἐκεῖνος ἔχει καλέσει γιὰ νὰ προειδοποιούν τὸν λαὸ δὲν εἶναι μὴνυμα εἰρήνης καὶ ασφάλειας. Δὲν εἶναι ἀπλῶς θεωρητικὸ, ἀλλὰ πρακτικὸ σὲ κάθε ἐπιμέρους σημεῖο. Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ παρουσιάζεται στὸ μὴνυμα πρὸς τοὺς Λαοδικεῖς ὡς εὐρισκόμενος σὲ κατὰστασιν σαρκικῆς ασφάλειας. Βρίσκονται σὲ ἀνάπαυση, πιστεύοντας ὅτι εἶναι σὲ υψηλὴ κατὰστασιν πνευματικῶν ἐπιτευγμάτων. “Ἐπειδὴ λέγεις, Πλούσιος εἶμαι, καὶ ἐπλούτησα, καὶ δὲν ἔχω χρείαν οὐδενός· καὶ δὲν ἐξεύρεις ὅτι σὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινός καὶ πτωχός καὶ τυφλός καὶ γυμνός.”»

«Ποῖα μεγαλύτερη πλάνη μπορεῖ νὰ ἐπέλθῃ στὸν ἀνθρώπινο νου ἀπὸ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἔχουν δίκιο, ἐνῶ εἶναι ἐντελῶς ἐσφαλμένοι! Τὸ μὴνυμα τοῦ Ἀληθινοῦ Μάρτυρος βρίσκει τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ σὲ θλιβερὴ πλάνη, καὶ ὅμως εἰλικρινῆ μέσα σὲ αὐτὴ τὴν πλάνη. Δὲν γνωρίζουν ὅτι ἡ κατὰστασή τους εἶναι ἀξιοθρήνητη ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Ἐνῶ ἐκεῖνοι πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται κολακεύουν τὸν εαυτό τους ὅτι βρίσκονται σὲ υψηλὴ πνευματικὴ κατὰστασιν, τὸ μὴνυμα τοῦ Ἀληθινοῦ Μάρτυρος συντρίβει τὴν ἀσφάλειά τους με τὴ συγκλονιστικὴ καταγγελία τῆς ἀληθινῆς τους καταστάσεως: πνευματικῆς τυφλότητος, πτωχείας καὶ

αθλιότητας. Η μαρτυρία, τόσο διαπεραστική και αυστηρή, δεν μπορεί να είναι εσφαλμένη, διότι ο ομιλών είναι ο Αληθινός Μάρτυς, και η μαρτυρία Του πρέπει να είναι ορθή.»

«Είναι δύσκολο για εκείνους που αισθάνονται ασφαλείς στα επιτεύγματά τους και που πιστεύουν ότι είναι πλούσιοι σε πνευματική γνώση, να δεχθούν το μήνυμα που διακηρύσσει ότι είναι εξαπατημένοι και έχουν ανάγκη από κάθε πνευματική χάρη. Η ακαθαγίαστη καρδιά είναι “δόλια υπέρ πάντα και σφόδρα διεφθαρμένη”. Μου εδείχθη ότι πολλοί κολακεύουν τον εαυτό τους πως είναι καλοί Χριστιανοί, ενώ δεν έχουν ούτε μία αχτίδα φωτός από τον Ιησού. Δεν έχουν για τον εαυτό τους ζωντανή εμπειρία στη θεία ζωή. Χρειάζονται ένα βαθύ και πλήρες έργο αυτοταπεινώσεως ενώπιον του Θεού, προτού αισθανθούν την αληθινή τους ανάγκη για ειλικρινή, επίμονη προσπάθεια, ώστε να αποκτήσουν τις πολύτιμες χάριτες του Πνεύματος.» Testimonies, τόμος 3, 252, 253.

Αφού ο Ησαΐας μεταστράφηκε από τη Λαοδικειακή του κατάσταση, προσφέρθηκε εθελοντικά να μεταφέρει στον κόσμο το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα. Το τρίτο εδάφιο του έκτου κεφαλαίου συνδέει την προφητική ιστορία του Ησαΐα με την προφητική ιστορία της Αποκάλυψης 18, όταν ο άγγελος καταβαίνει και φωτίζει τη γη με τη δόξα του.

Και μετὰ ταῦτα εἶδον ἄλλον ἄγγελον νὰ καταβαίνει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα μεγάλην ἐξουσίαν· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τὴν δόξαν αὐτοῦ. Ἀποκάλυψις 18:1.

Ο Ησαΐας αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού κατά τον καιρό όταν ο άγγελος της Ἀποκαλύψεως δεκαοκτῶ καταβαίνει, διότι, ὅταν μεταφέρθηκε στὸ οὐράνιο ἅγιαστήριο, ἤκουσε τοὺς σεραφίμ νὰ ἀναγγέλλουν· «Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ· πᾶσα ἡ γῆ εἶναι πλήρης τῆς δόξης αὐτοῦ.» Ὁ Ησαΐας, ὅπως καὶ ὁ Ἰωάννης στὴν Ἀποκάλυψη, ἀντιπροσωπεύει τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ ποὺ κηρύττει τὸ τελικὸ προειδοποιητικὸ μήνυμα. Ὁ Ἰωάννης ἀποκάλεσε τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ «τὸ ὑπόλοιπον», καὶ ὁ Ησαΐας ἀναφέρθηκε σ' αὐτὸν ὡς «ἓνα δέκατον», ἢ ὡς δέκατο. Ἡ ρίζα τῆς λέξεως στὰ ἑβραϊκὰ σημαίνει «δεκατῶν».

Το προφητικὸ ἐρώτημα «ἕως πότε;» που ἔθεσε ὁ Ησαΐας τίθεται ἐπανειλημμένως στὸν λόγο τοῦ Θεοῦ (καὶ, χάριν συντομίας, ἡ ἀπάντηση στὸ ἐρώτημα «ἕως πότε;» εἶναι ὅτι σηματοδοτεῖ τὴν ἔλευση τοῦ ἐθνικοῦ νόμου τῆς Κυριακῆς στὶς Ηνωμένες Πολιτείες.) Σύμφωνα με τὴν Ellen White, τότε «ἡ ἐθνικὴ ἀποστασία θα ἀκολουθηθεῖ ἀπὸ ἐθνικὴ καταστροφή», καὶ σύμφωνα με τὸν Ησαΐα, εἶναι ὅταν «αὶ πόλεις ἐρημωθῶσιν, ὥστε νὰ μὴ κατοικῆται, καὶ οἱ οἴκοι, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη ἄνθρωπος, καὶ ἡ γῆ παντάπασι ἐρημωθῆ, καὶ ὁ Κύριος ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ γείνη μεγάλη ἐγκατάλειψις ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Ἡ «μεγάλῃ ἐγκατάλειψις ἐν μέσῳ τῆς γῆς» εἶναι οἱ «πολλοί» που ἀνατρέπονται κατὰ τὸν Νόμο τῆς Κυριακῆς σύμφωνα με τὸ Δανιὴλ 11:41. Αὐτοὶ εἶναι τὰ πρόσωπα τοῦ Ησαΐα 6 καὶ τοῦ Ματθαίου 13 που ἔχουν ὀφθαλμοὺς, ἀλλὰ δὲν βλέπουν, καὶ ἔχουν ὠτα, ἀλλὰ δὲν ἀκούουν, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι τῆς Ἀποκάλυψης 3 που ἀρνοῦνται τὴ συμβουλή πρὸς τὴν ἐκκλησία τῆς Λαοδικείας.

Καὶ θέλει εἰσελθεῖ καὶ εἰς τὴν γῆν τὴν ἔνδοξον, καὶ πολλαὶ χώραι θέλουσι καταβληθῆ· ἀλλ' οὗτοι θέλουσι διαφύγει ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ὁ Ἐδὼμ καὶ ὁ Μωὰβ καὶ τὸ ἐξαιρετὸν τῶν υἱῶν Ἀμμὼν. Δανιὴλ 11:41

Ο Ησαΐας είχε όραμα του Ιησού Χριστού στο αγιαστήριό Του, καθώς και ο Ιωάννης στην Αποκάλυψη. Ο Ησαΐας αντιπροσωπεύει το «δέκατο» ή το δέκατο που «επιστρέφει» και «θα καταφαγωθεί» ως δέντρο. Η εβραϊκή λέξη που μεταφράζεται ως «καταφαγωθεί» σημαίνει να καταναλωθεί από πυρ. Ωστόσο, το «δέκατο» έχει μέσα του μια «ουσία» την οποία το πυρ δεν καταναλώνει. Προφανώς τα εννέα δέκατα δεν είχαν αυτή την ουσία; Το πυρ που παριστάνεται ως κατατρώγον και καταναλίσκον την τέρμινθο και τη βαλανιδιά είναι το πυρ του Αγγελιοφόρου της Διαθήκης, ο οποίος έρχεται αιφνιδίως στον ναό Του στο βιβλίο του Μαλαχία.

Ἴδου, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ θέλει ἐτοιμάσει τὴν ὁδὸν ἔμπροσθέν μου· καὶ ἐξαίφνης θέλει ἔλθει εἰς τὸν ναὸν αὐτοῦ ὁ Κύριος, τὸν ὅποιον σεις ζητεῖτε, ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, εἰς τὸν ὅποιον σεις εὐαρεστεῖσθε· ἴδου, ἔρχεται, λέγει ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων.

Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ ὑπομείνῃ τὴν ἡμέραν τῆς ἐλεύσεως αὐτοῦ; καὶ τίς θὰ σταθῇ ὅταν ἐμφανισθῇ; διότι αὐτὸς εἶναι ὡς πῦρ χωνευτοῦ καὶ ὡς σάπωνος πλυνόντων· καὶ θὰ καθίσει ὡς χωνευτῆς καὶ καθαριστῆς ἀργύρου· καὶ θὰ καθάρισῃ τοὺς υἱοὺς τοῦ Λευὶ καὶ θὰ τοὺς ἐκκαθαρίσῃ ὡς χρυσὸν καὶ ἄργυρον, ἵνα προσφέρουν εἰς τὸν Κύριον προσφορὰν ἐν δικαιοσύνῃ. Τότε ἡ προσφορὰ τοῦ Ἰούδα καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ θὰ εἶναι εὐπρόσδεκτος εἰς τὸν Κύριον, ὡς ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀρχαίαις καὶ ὡς ἐν τοῖς προτέροις ἔτεσιν. Μαλαχίας 3:1–4.

Το δέκατο του Ησαΐα (το οποίο είναι δέκατον) είναι επίσης η «προσφορά εν δικαιοσύνη» του Μαλαχία. Η προσφορά του Μαλαχία είναι ο λαός του Θεού, ο οποίος παριστάνεται ως «οι υιοί του Λευϊ», που καθαρίζονται διά πυρός ώστε να παραχθῆ «προσφορά εν δικαιοσύνη», και εκείνοι που «κατατρώγονται» από το πυρ στη μαρτυρία του Ησαΐα είναι το δέκατο, ήτοι ένα δέκατον.

Σύμφωνα με τη χάρι του Θεού, η οποία μου εδόθη, ως σοφός αρχιτέκτων έθεσα το θεμέλιον, και άλλος εποικοδομεί επ' αυτού. Αλλά ας προσέχη έκαστος πώς εποικοδομεί επ' αυτού. Διότι άλλον θεμέλιον ουδείς δύναται να θέσει παρά το ήδη τεθέν, το οποίον είναι ο Ιησούς Χριστός. Εάν δε τις εποικοδομεί επί τούτου του θεμελίου χρυσόν, άργυρον, τιμίους λίθους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, το έργον εκάστου θα φανερωθεί· διότι η ημέρα θα το καταστήσει φανερόν, επειδή εν πυρί αποκαλύπτεται· και το πυρ θα δοκιμάσει το έργον εκάστου, οποίας ποιότητας είναι. Α' Κορινθίους 3:10–13.

Ο Παύλος εδώ δηλώνει ότι τα έργα κάθε ανθρώπου θα αποκαλυφθούν διά «πυρός». Στον Μαλαχία, το πυρ κατακαίει τη σκωρία. Στον Ησαΐα, ο καθαρισμός του «δεκάτου» λαμβάνει χώρα «όταν» αποβάλλουν τα φύλλα τους. Τα φύλλα αποτελούν σύμβολο κρυφής αμαρτίας, προσποιήσεως και αυθαδεΐας, όπως μαρτυρείται από τον Αδάμ και την Εύα.

Το «δέκατον» του Ησαΐα έχει μέσα του μια ουσία που δεν μπορεί να κατακαεί, και αυτή η ουσία είναι το «άγιον σπέρμα». Έχουν τον Χριστό εντός αυτών, την ελπίδα της δόξης. Ο Ησαΐας είναι και ο ίδιος «άγιον σπέρμα» και επίσης το «δέκατον» με το οποίο ταυτίζεται. Τόσο το «άγιον σπέρμα» όσο και το «δέκατον» επιστρέφουν από μια Λαοδικειακή κατάσταση στη Φιλαδελφειακή κατάσταση διά της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού στο αγιαστήριό Του.

Το όραμα της δόξας του Θεού, που κάνει τον Ησαΐα να ανακράξει ότι είναι χαμένος, ότι είναι άνθρωπος ακάθαρτος και αμαρτωλός που έχει ανάγκη συγχωρήσεως, λαμβάνει χώρα στο ουράνιο αγιαστήριο όταν τα δέντρα αποβάλλουν τα φύλλα τους. Η λέξη «cast» σημαίνει «εκβάλλω» ή

«κατακόπτω» ένα δέντρο. Η έκπτωση της Λαοδικείας παριστάνεται εδώ. Ένα «δέκατο» ή υπόλοιπο θα περάσει μέσα από το καθαρικό «πυρ» που επιφέρει ο Αγγελιοφόρος της Διαθήκης του Μαλαχία, ώστε τα ανθρώπινα έργα τους να κατακαούν πνευματικώς, και έτσι να απομείνει μόνον «η ουσία» που δεν μπορεί να κατακαεί, η οποία είναι ο «Άγιος Σπόρος». Εκείνοι που αρνούνται να ακούσουν θα αποκοπούν όπως τα νεκρά ξηρά φύλλα ή θα εξεμεσθούν από το στόμα του Κυρίου.

Ο Ιησούς είναι ο Άγιος Σπόρος, και ένας σπόρος έχει όλο το αναγκαίο DNA για να παραγάγει ολόκληρο το φυτό. Ο Λόγος του Θεού είναι σπόρος, και επομένως η πρώτη μνεία ενός πράγματος μέσα στον Λόγο του Θεού περιέχει όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για να οδηγήσει το θέμα αυτό σε πλήρη ωριμότητα μέσα στον πιστό, εφόσον κατανοηθεί ορθώς.

Το έκτο κεφάλαιο του Ησαΐα προσδιορίζει έναν λαό που δεν θα «ακούσει» κατά τη χρονική περίοδο κατά την οποία ΠΡΕΠΕΙ να ακούσετε, για να ευλογηθείτε με το μήνυμα της Αποκάλυψης του Ιησού Χριστού. Ο λαός στον οποίο αναφέρθηκε ο Ιησούς ήταν ο εκλεκτός λαός του Θεού· ήταν η σύζυγός Του, ήταν ο λαός της διαθήκης Του, ήταν ο αρχαίος Ισραήλ.

Ο αρχαίος Ισραήλ ή ο πρώτος Ισραήλ αποτελεί τύπο του σύγχρονου Ισραήλ ή του τελευταίου Ισραήλ. Ο λαός του Θεού στο τέλος του κόσμου είναι οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, ο εκλεκτός λαός Του, η σύζυγός Του, ο λαός της διαθήκης Του—ο σύγχρονος Ισραήλ. Η μαρτυρία της ιστορίας του Ησαΐα, σε συνδυασμό με την ιστορία του Χριστού, παρέχει δύο μάρτυρες που βεβαιώνουν ότι στο τέλος του κόσμου ο Αντβεντισμός της Εβδόμης Ημέρας θα βρίσκεται σε μια χαμένη και αδύνατο να σωθεί «κατάσταση», η οποία παριστάνεται στο μήνυμα προς τη Λαοδικεία.

Δεν είναι στην πραγματικότητα αδύνατον να σωθούν, αλλά απλώς αδύνατον να σωθούν στη Λαοδικειακή τους κατάσταση, όπως ήταν ο Ησαΐας πριν από την εμπειρία του και όπως ήταν οι Ιουδαίοι στην εποχή του Χριστού.

Ένα από τα πράγματα που οφείλει να «ακούση» ένας Λαοδικεύς είναι η παραβολή του Σπορέως. Οφείλει να «ακούση» μέσα σ' αυτήν την παραβολή ότι ο Λόγος του Θεού είναι «σπέρμα», άγιον σπέρμα. Όταν τούτο «ακουσθή», τότε τίθεται ένα θεμέλιον που αρχίζει να ανοίγει το μυστικόν μήνυμα της Αποκαλύψεως, διότι το μήνυμα αυτό είναι περιτυλιγμένον μέσα στη βαθεΐα αναγνώρισι ότι ο Ιησούς είναι το Άλφα και το Ω, ο Πρώτος και ο Έσχατος, ή Αρχή και το Τέλος. Το να κατανοήσει κανείς τη σχέση του τέλους με την αρχή περιλαμβάνει και την κατανόησι ότι ο Ιησούς είναι ο Λόγος, και Αυτός είναι το Σπέρμα.

Έν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ

Τώρα, στον Αβραάμ και στο σπέρμα του δόθηκαν οι επαγγελίες. Δεν λέγει, «Και στα σπέρματα», ως περί πολλών, αλλά ως περί ενός, «Και στο σπέρμα σου», το οποίο είναι ο Χριστός. Γαλάτας 3:16.

Για να κατανοήσει κανείς τη σχέση με το τέλος και την αρχή, απαιτείται η κατανόηση του «κανόνα της πρώτης μνείας». Ο κανόνας της πρώτης μνείας υποδεικνύει ότι η αρχή ενός θέματος αποτελεί τη σπουδαιότερη αναφορά, διότι περιέχει ολόκληρη την ιστορία, επειδή, ως Λόγος του Θεού, είναι σπόρος. Η τελευταία αναφορά είναι η δεύτερη κατά σπουδαιότητα, με την έννοια ότι εκεί συνδέονται όλα τα στοιχεία της ιστορίας, χωρίς να παραμένει καμία εκκρεμότητα. Αλλά είναι οι ενδιάμεσες αναφορές σε ένα θέμα που προσδίδουν ισχύ και σαφήνεια στην ιστορία, και υπό αυτή την έννοια το μέσον είναι εξίσου ουσιώδες με την αρχή ή το τέλος.

Υπάρχουν πολύ περισσότερα που πρέπει να εξεταστούν σχετικά με αυτό το θέμα, αλλά, επιστρέφοντας στο χωρίο του Ματθαίου δεκατρία, μπορούμε να παρατηρήσουμε ότι ο Ιησούς προσδιόρισε δύο κατηγορίες ανθρώπων που ακούν ή δεν ακούν. Προσδιορίζει περισσότερους από έναν τρόπους με τους οποίους κάποιος δεν ακούει, αλλά κατόπιν προφέρει μακαρισμό επάνω σε εκείνους που πράγματι ακούν.

Μακάριοι δε οι οφθαλμοί σας, διότι βλέπουν, και τα ότα σας, διότι ακούν. Διότι αληθώς σας λέγω, ότι πολλοί προφήτες και δίκαιοι άνδρες επεθύμησαν να ιδούν όσα εσείς βλέπετε, και δεν τα είδαν· και να ακούσουν όσα εσείς ακούετε, και δεν τα ήκουσαν. Ακούσατε λοιπόν την παραβολή του σπορέως. Ματθαίος 13:16–18.

Προφητικώς, λοιπόν, αυτή η «ευλογία» είναι ακριβώς η ίδια ευλογία με εκείνη της Αποκάλυψης 1:3:

Μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, καὶ οἱ ἀκούοντες τοὺς λόγους τῆς προφητείας ταύτης, καὶ τηροῦντες τὰ γεγραμμένα ἐν αὐτῇ· διότι ὁ καιρὸς εἶναι ἐγγύς.

Η αναφορά του Ιησού στο κατά Ματθαίον 13 στον Ησαΐα 6, σε συνδυασμό με τα γραπτά της Ellen White, επιβεβαιώνει ότι υπάρχουν πράγματα που βλέπονται και ακούγονται στο τέλος του κόσμου, τα οποία ήσαν τόσο μεγαλειώδη, ώστε πολλοί δίκαιοι άνδρες και προφήτες επιθύμησαν να ζήσουν σε εκείνη τη χρονική περίοδο κατά την οποία το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα επρόκειτο να αποσφραγισθεί, και οι άνθρωποι τότε να τα «δουν» και να τα «ακούσουν».

Στον Ιωάννη δόθηκε εντολή να σφραγίσει όσα ελάλησαν οι «Επτά Βροντές» στο δέκατο κεφάλαιο, και στο εικοστό δεύτερο κεφάλαιο διατυπώνεται η διακήρυξη: «Μη σφραγίσης τους λόγους της προφητείας του βιβλίου τούτου· διότι ο καιρός είναι εγγύς». Το επόμενο εδάφιο προσδιορίζει το κλείσιμο της ανθρώπινης δοκιμασίας. Ακριβώς πριν κλείσει η δοκιμασία, διατυπώνεται διακήρυξη να αποσφραγισθούν οι «Επτά Βροντές», που είναι το μόνο χωρίο στο βιβλίο της Αποκαλύψεως το οποίο είναι σφραγισμένο εκείνον τον καιρό. Περί των «Επτά Βροντών» πληροφορούμεθα ότι αντιπροσωπεύουν την αρχή και το τέλος του Αντβεντισμού.

«Το ιδιαίτερο φως που δόθηκε στον Ιωάννη, το οποίο εκφράστηκε στους επτά βροντές, ήταν μια σκιαγράφιση γεγονότων που θα διαδραματίζονταν υπό τα μηνύματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου....»

«Αφού οι επτά αυτές βροντές εξέφεραν τις φωνές τους, δίνεται στον Ιωάννη η εντολή, όπως στον Δανιήλ σχετικά με το μικρό βιβλίο: “Σφράγισε εκείνα που είπαν οι επτά βροντές.” Αυτά σχετίζονται με μελλοντικά γεγονότα, τα οποία θα αποκαλυφθούν κατά τη σειρά τους.» The

Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 971.

Οι Επτά Βροντές αντιπροσωπεύουν τα γεγονότα κατά την απαρχή του Αντβεντισμού στην ιστορία του πρώτου και του δευτέρου αγγελικού μηνύματος, από το 1798 έως την 22α Οκτωβρίου 1844, και στο ίδιο άρθρο που σημειώθηκε ανωτέρω πληροφορούμαστε ότι οι Επτά Βροντές «σχετίζονται με μελλοντικά γεγονότα, τα οποία θα αποκαλυφθούν κατά τη σειρά τους». Η αρχική ιστορία του Αντβεντισμού απεικονίζει το τέλος του Αντβεντισμού, διότι ο Ιησούς Χριστός, ως το Άλφα και το Ωμέγα, θέτει την υπογραφή Του επάνω σε ολόκληρη την ιστορία του Αντβεντισμού, διότι αυτή είναι ιστορία εξίσου ιερή όσο ήταν και η ιστορία του αρχαίου Ισραήλ.

Σύμφωνα με τον Ιησού στο δέκατο τρίτο κεφάλαιο του Ματθαίου, αυτά τα γεγονότα είναι εκείνα που οι προφήτες επιθύμησαν να δουν και για τη γνώση των οποίων οι μαθητές μακαρίστηκαν. Εκείνοι οι μαθητές αντιπροσωπεύουν τον λαό του Θεού στο τέλος του κόσμου, ο οποίος μακαρίζεται για όσα βλέπει και ακούει. Εκείνο που βλέπουν και ακούν είναι το μήνυμα της Αποκαλύψεως του Ιησού Χριστού, το οποίο επίσης αντιπροσωπεύεται από το μήνυμα των Επτά Βροντών, που αντιπροσωπεύουν τόσο την ιστορία των Μίλλεριτών όσο και την ιστορία των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

«Όλα τα μηνύματα που δόθηκαν από το 1840 έως το 1844 πρέπει να καταστούν ισχυρά τώρα, διότι υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που έχουν χάσει τον προσανατολισμό τους. Τα μηνύματα πρέπει να μεταβούν προς όλες τις εκκλησίες.»

«Ο Χριστός είπε: “Μακάριοι είναι οι οφθαλμοί σας, διότι βλέπουν· και τα ότα σας, διότι ακούν. Διότι αληθώς σας λέγω, ότι πολλοί προφήτες και δίκαιοι επεθύμησαν να ιδούν εκείνα τα οποία βλέπετε, και δεν τα είδαν· και να ακούσουν εκείνα τα οποία ακούετε, και δεν τα ήκουσαν” [Κατά Ματθαίον 13:16, 17]. Μακάριοι είναι οι οφθαλμοί που είδαν τα πράγματα τα οποία εθεάθησαν κατά τα έτη 1843 και 1844.»

«Το μήνυμα δόθηκε. Και δεν θα πρέπει να υπάρξει καμία καθυστέρηση στην επανάληψη του μηνύματος, διότι τα σημεία των καιρών εκπληρώνονται· το τελικό έργο πρέπει να γίνει. Ένα μεγάλο έργο θα επιτελεστεί σε σύντομο χρονικό διάστημα. Σύντομα θα δοθεί, κατά τον διορισμό του Θεού, ένα μήνυμα που θα διογκωθεί σε μεγάλη κραυγή. Τότε ο Δανιήλ θα σταθεί στον κλήρο του, για να δώσει τη μαρτυρία του». Manuscript Releases, τόμος 21, 437.

Η Έλεν Ουάιτ ταυτοποιεί την ιστορία την οποία ο Χριστός προσδιόρισε ως την ιστορία που οι δίκαιοι άνδρες επιθύμησαν να δουν, ως την ιστορία των Μίλλεριτών από το 1840 έως το 1844, και έπειτα λέγει ότι «ένα μήνυμα θα δοθεί σύντομα, με θεία πρόνοια, το οποίο θα διογκωθεί σε δυνατή κραυγή». Η «δυνατή κραυγή» συμβολίζει την τελική προειδοποίηση του τρίτου αγγέλου, και όταν εκείνο το μήνυμα δοθεί, θα επαναλάβει την ιστορία της απαρχής του Αντβεντισμού. Το τελικό προειδοποιητικό μήνυμα είναι τα «μηνύματα» που είναι «να μεταβούν σε όλες τις εκκλησίες», και όλα «τα μηνύματα που δόθηκαν από το 1840–1844 πρέπει τώρα να καταστούν ισχυρά».

Το Άλφα και το Ωμέγα απεικονίζει το τέλος με την αρχή. Η Έλεν Ουάιτ δηλώνει ότι «τα μηνύματα πρέπει να μεταβιβασθούν σε όλες τις εκκλησίες», και ο Ιησούς είπε στον Ιωάννη: «Εγώ είμαι το Άλφα και το Ωμέγα, ο πρώτος και ο έσχατος· και ό,τι βλέπεις, γράψ’ το σε βιβλίο και στείλε το στις επτά εκκλησίες που είναι στην Ασία: στην Έφεσο, και στη Σμύρνη, και στην

Πέργαμο, και στα Θυάτειρα, και στις Σάρδεις, και στη Φιλαδέλφεια, και στη Λαοδίκεια.»

Τα μηνύματα των ετών 1840 έως 1844 αποτελούν μέρος εκείνου που πρόκειται να αποσταλεί στις εκκλησίες.